

પારસી બાળકો માટે,

જરયોશ્તી મજહબ.

(સુધારા તથા વધારા સાથે)

અસત્ર રચનાર

મરહુમ એરવદ ફરદુનજી નોરસવાનજી રખાડી.

આઠમી આવૃત્તિ.

પ્રગટ કર્તા

દી. લખમીદાસની કુંપની.

મુંબઈ.

હાર્ટ પ્રીટીંગ પ્રેસમાં

ગણપત રામાયરાવ પ્રીટરે છાપ્યું છે.

૧૯૦૪

કીંમત ચાર આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કાંપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૫૮

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જ્ઞાતોક્તી અર્થલક્ષ

વિષય ૫૮૪૫૪

પારસી બાળકો માટે,

જરથોશ્તી મજહબ.

(સુધારા તથા વધારા સાથે)

અસલ રચનાર

મરહુમ એરવદ ફરકુનજી નોશરવાનજી રખાડી.

આડમી આવૃત્તિ

પ્રગટ કર્તા

દી. લખમીદાસની કુંપની.

મુંબઇ.

કોર્ટ પ્રીટીંગ પ્રેસમાં

પ્રિન્ટર જામનું છે.

૧૯૦૪

કીમન ચાર આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૮૫૬

આ ચોપડી સને ૧૮૪૭ ના ૨૦ મા કાયદા તથા સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા કાયદા
મનાછે રેજીસ્ટર કરાવેલી છે, અને તેને લગતા સર્વે હક્ક દી. લખમીદાસની
ક'ંઠે ખરીદ કીધા છે ; માટે ખરીદદારની રજીસ્ટર કોઈએ
આ જરથોક્તી મજબૂબ છાપવો અથવા છપાવવો નહીં.

પારસી બાળકો માટે,

જરથોશ્તી મજહબ.

પારસી બાળકો માટે,

જરથોસ્તી મજહબ.

(ખ્રીષ્ટ આગુતિ વીશે વરતમાન પંચાના મત.)

રાસ્ત બાઇતાર, તા. ૧ લી ફેબ્રુવારી ૧૮૭૪.

..... આ પુસ્તકમાં બાળકોને જરથોસ્તી મજહબના મુલતત્ત્વનું ટુંક જ્ઞાન મેલે એવા નાહાના નાહાના સેહેલા પાઠ દાખલ કરેલા છે, જેના પેહેલા ભાગમાં પારસી-આના વતન, તવારીખ, પેગમબર તથા તેની દીન વીશેનું સાધારણ જ્ઞાન સમાવેલું છે અને બીજા ભાગમાં સાધારણ તથા સરખાતના અવસ્થાઓ માએની સાથે પ્રગટ કર્યા છે, આ નાહાની પાળી દરએક બાળકને ઉપયોગી છે.

જામે જમશેદ, તા. ૧૪ મી અક્ટોબર ૧૮૭૩.

..... એની અંદર જરથોસ્તી બાળકોને શરખાતથી ધરમની કેળવણી આપવા લાયક સેહેલા સેહેલા બાળકોના સંખ્યા કર્યા છે માટે તે પારસી બાળકોને શીખવા આપવાને ઘણી સારી અને ઉપયોગી માલમ પડે છે.

અખબારે સોદાગર, તા. ૧૩ મી સપ્ટેમ્બર ૧૮૭૩.

..... આ કેતાબમાં જરથોસ્તીએ લગતી પરચુરણ બાબદો તથા શરખાતના શાકાક અવસ્થા તેની માએની સાથે સવાલ જવાબના આકારમાં સાંજે હરકે અને ખુસી રીતે બાળકોને સેહેલાઈથી વાંચવા થકી છાપવામાં આવ્યા છે.

યજ્ઞદાંપરસ્ત, તા. ૨૧ મી સપ્ટેમ્બર ૧૮૭૩.

..... આ યજ્ઞદાંપરસ્તના પેહેલાં પુસ્તકની તથા બીજાં કેટલાંએક પુસ્તકની સાહદતો લઈને ધરમ સંખ્યા નાહાના નાહાના ધડા જરથોસ્તી બાળકો સારે રીતે રચ્યા છે.

સાંકળીઝી.

ભાગ ૧ લો.

જરથોસ્તીઓને લગતી પરચુટણ બાબતો.

સફા.

૧.	ખોદા વીશે	૧
૨.	સુદરેહુ અને કુસ્તી	૩
૩.	માજદયસની દીન	૫
૪.	પેગમયર જરથોસ્ત	૯
૫.	અશો જરથોસ્તના મોજેજ	૧૨
૬.	અવસ્તામાંથી માજદયસની દીનનાં થોડાંક ફરમાનો...	૧૬
૭.	રોજ, માહ, ગહમયાર અને ગાયાનાં નામો	૧૮
૮.	પારસીઓનું અસલ વતન—ઈરાન	૨૦
૯.	ઇરાનના યજ્ઞદાંપરસ્ત પાદશાહો અને પેહેલવાનોનાં નામો...	૨૩
૧૦.	પારસીઓનું ઈરાનથી હીંદુસ્તાનમાં આવવું	૨૩

ભાગ ૨ બે.

—:૦:—

શરૂઆતના થોડાક અવસ્તા માએની સાથે.

સફા.

૧.	અંધેમ્ વોદ	૨૫
૨.	અહુનવર	૨૫
૩.	નીરંગ કુસ્તી આંધવાની...	૨૬
૪.	જસ મે અવધ્નહે મજદ	૨૭
૫.	કદમી નીરંગ કુસ્તી આંધવાની	૨૮
૬.	કદમી કુસ્તી કરી રહીને પઠવાની દોવા	૨૯
૭.	નીરંગ આખેજર લેવાની	૩૦
૮.	સરોસ ખાજ	૩૦
૯.	ખાજ જમવાની	૩૯
૧૦.	દીનનો કલમો	૪૦
૧૧.	દીનનો કલમો અવસ્તામાં..	૪૧

દીબાચો અસલ રચનાર તરફનો.

—:૦:—

“જરથોસ્તી બાળકોને શરૂઆતથી ધર્મની કળવણી આપવા લાયક સેહેલી સેહેલી બાળકોનાં સંગ્રહની એક નાહની પોથીની જરૂર મને મારા કામના સંબંધે જણાયાથી, કમતરીને માજદીઅસની દીનની કેતાબોમાંથી તેવી બાળકો સુંટી કાઢીને યજ્ઞજરદી સને ૧૨૪૧ માં “પારસી બાળકો માટે જરથોસ્તી મજહૂબ” એવે નામની ચોપડી છપાવી હતી; જેની સઘળી નકલો ખપી જવાથી, તેને ઘટતી રીતે સુધારીને તેની આ બીજી આવૃત્તિ બાહર પાડી છે.

આએ કેતાબ (બીજી આવૃત્તિ) તદ્દઆર કીધા પછી, દસ્તુરજી સાહેબ પેશોતનજી બેહેરામજી સંજળ્યા પાસે હું લઈ ગયો હતો. તેવણે એક દહાડે ફરસુદને વખતે મને બોલાવીને મારી પાસે એ કેતાબ વંચાવી અને તેમાં જે કાંઈ તેવણને સેહેજ ફેરફાર કરવા બેગ દેખાયું, તે તેવણના ફરમાવ્યાથી મેં કર્યું છે.”—

રચનાર.

દીબાચો આઠમી આવૃત્તિનો.

આ નાહતું પુસ્તક તેના અસલ રચનારે કેટલાંએક પુસ્તકોને આધારે રચેલું છે, એનાં પેહલ્લા ભાગમાં આવેલી પરચુરણ બાળકોની રચના અસલ મુજબ હમોએ કાયમ રાખી છે, અને એનો બીજો ભાગ જેમાં શરૂઆતના થોડાક અવસ્તા સમાવેલા છે તેની રચનામાં તથા તેના તરજુમામાં ઘટતો સુધારો તથા ફેરફાર, એ બાળકમાં એક માહીતગાર ગ્રહસ્થ પાસે કરાવ્યો છે. સં. ૪૧ મે આવેલો અવસ્તામાં દીનનો કલ્મો એ પુસ્તકમાં નવોજ ઉમેર્યો છે, જે નવજોત માટે તૈયાર થતાં બાલકોને માટે ઉપયોગી થઈ પડશે.

એના અસન્ન રચનારે એ પુસ્તક લખતાં, ભાગ પેહલાંમાં, નીચે લખેલાં પુસ્તકોની મદદ લીધી હતી તે અત્રે નોંધી રાખવાની જરૂર જાણીને તેમ કીધું છે:—

૧. દસ્તુર પેશાનનજી એરામજી સંજાણાએ યજ્ઞદજરદી સને ૧૨૩૩ માં બનાવેલું જરથોસ્તનામું (સ. જ. ના.)

૨. શેહ ખુરશેદજી રશતમજી કામાજીએ યજ્ઞદજરદી સને ૧૨૩૬ માં રચેલું જરથોસ્ત નામું.

૩. એરવદ પેશાનનજી કાવસજી રખાડીએ યજ્ઞદજરદી ૧૨૩૬ માં બનાવેલી અને દસ્તુર હોશંગજી જામાસ્પજી જામાસ્પ આસાજીનાએ તપાસેલી હાદીએ માજદયસ્તાન.

૪. યજ્ઞદાપરસ્તનું પુસ્તક ૧ જુ, સને ૧૨૪૭ નું.

૫. એરવદ રશતમજી રતનજી દાદાયાનજીએ યજ્ઞદજરદી સને ૧૨૩૧ માં બનાવેલી જરથોસ્તની બચાંઓને વાસ્તે ધરમનીતી (જ. બ. ધ. ની.).

આ કેતાબના રચનાર ગુજરી ગયાથી તેઓનાં વારેસ પાસેથી એનો હક્ક વેચાતો લઇને આ આવૃત્તિ છાપી છે. એ કેતાબ પર હવે સરવે હક્ક હમારા છે.

રોજ ૨ જ્ને માહ ૬ ઠો }
સને ૧૨૭૩ યજ્ઞદજરદી }
તા. ૧૩ ફેબ્રુઆરી ૧૯૦૪. }

દી. લખમીદાસની કું'૦

જરતોશ્તી મજહબ.

ભાગ ૧ લો.

ખોદા વીશે.

સવાલ.—તમે પારશી લોકો કહાણુને માને છો ?

જવાબ.—અમે એકલા એક ખોદાને માનીએ છીએ.

સ.—ખોદા એટલે શું ?

જ.—તમામ પેદાયશને પેદા કરનાર અથવા દુનીયાંનો

સાહેબ.

સ.—ખોદાનો આકાર કેવો છે ?

જ.—ખોદાનો આકાર નથી.

સ.—ખોદા ક્યાં છે ?

જ.—ખોદા સઘણી જગાએ હાજર છે ; તે આપણને જોએ છે—પણ આપણે તેને જોઈ શકતા નથી.

સ.—ખોદા આપણને જોએછે—પણ આપણે તેને જોઈ શકતા નથી તેનું કારણ શું ?

જ.—કારણ કે ખોદા જેવી અથવા નહીં દેખાય એવો છે, તેથી આપણે તેને જોઈ શકતા નથી ; પણ આપણે જ વિચારીએ, બોલીએ અને કરીએ તે સધળું તે સાહેબ જાણે છે અને જાણે છે.

સ.—આપણે જ વિચારીએ, બોલીએ, અને કરીએ, તે ખોદા જાણે છે, ત્યારે આપણને આજે દુનિયામાં કેવી રીતે ચાલવું જોઈએ ?

જ.—આપણને આજે દુનિયામાં સારી રીતે ચાલવું જોઈએ; એટલે સાડું વિચારવું, સાડું બોલવું, અને સાડું કામ કરવું જોઈએ.

સ.—તમે પારસી લોકો એકજ ખોદાને માને છે તે ઉપરથી તમે કોણ લોકો કહેવાવો છો ?

જ.—અમે ખોદાપરસ્ત એટલે ખોદાની પરસ્તેશ અથવા ખંદગી કરનાર અને એકજ ખોદાને માનનાર કહેવાઈએ છીએ.

સ.—તમે ખોદા સિવાય બીજા કોઈને માનતા નથી. ત્યારે તમે આતશ, પાણી, સુરજ, ચંદરમાહ વગેરે ચીજોની સાંમે ઉભા રહી, તેને નમીને ખંદગી કરો છો, તે શું તેઓને માન્યા બરાબર નથી ?

જ.—અમે આતશ, પાણી, સુરજ, ચંદરમાહ

વગેરેને ખોદા કરીને માનતા નથી—પણ તેઓને ખોદાએ પેદા કીધેલી ચીજો માહેલી ઘણીજ નરી અને પવિત્ર ચીજો જાણી તેનો ઠગલો કરીએ છિએ એટલે તેની સન્મુખ ઉભા રહીને ખોદાએ તેનામાં જે ગુણો મુક્યા છે, તેની વખાણ સાથે ખોદાની ખંદગી કરીએ છિએ.

સુદરેહ અને કુશતી.

સ.—તમારી દીનની નીશાણી શું ?

જ.—સુદરેહ અને કુશતી.

સ.—સુદરેહ એટલે શું ?

જ.—ફાયદા ભરેલો મારગ.

સ.—સુદરેહ શાનો અને કેવા રંગનો અને છે ?

જ.—રૂના સફેદ કપડાંનો અને છે.

સ.—સુદરેહ ઉપર ગેરેખાન છે તેની મતલબ શું ?

જ.—ગેરેખાન એટલે ઇમાન અથવા એતેકાદનો સાહેબ, અને તે એવો અર્થ જણાવે છે કે જણે સુદરેહ પેહેરેલો છે તે જરતોશતી પાક ખોદાતાલાની તરફથી જે દીન તેને મળી છે, તે ઉપર આસ્તવાર ઇમાન સાથે રહીને આજે દુનિયામાં કારોબાર કરનાર છે.

સ.—કુશ્તી એટલે શું ?

જ.—જરતોશ્તી દીનનાં ફરમાનની હદની અંદર રહેવાનો કમરખંડ.

સ.—કુશ્તી શાની અને કેવા રંગની બને છે ?

જ.—સફેદ બિનની બને છે.

સ.—સુદરેહ-કુશ્તી સફેદ રંગનો છે તેની મતલબ શું ?

જ.—સફેદાઈની મોરાદ અશોધ, પવિત્રાઈ, ખાલેસી, અને સફાઈની છે; યાને આ ખુબીઓ પ્રમાણે જરતોશ્તીઓએ રહેવું જોઈએ.

સ.—કુશ્તી બાંધતાં ૩ આંટા કમર ઉપર આવે છે તેનું કારણ શું ?

જ.—હુમત, હુબત, અને હુવરેશત કે જનો અર્થ જરતોશ્તી ધર્મનાં ફરમાન પ્રમાણે સાડાં વીચારવું, સાડાં બોલવું, અને સારા કામ કરવાનો છે, તે મુજબ ચાલવાને તે કુશ્તી બાંધનારો જરતોશ્તી બંધાયેલો છે તેની નીશાની બતાવે છે.

સ.—કુશ્તી બાંધતાં ૪ ગાંઠ વાળે છે, તે દરએક ગાંઠ વાળતી વખતે શું ઠેરાવ કરે છે ?

જ.—પેહેલો ગાંઠ વાળતી વખતે “ખોદા એક છે.”

બીજો—“જરતોશ્તી દીન ખરી છે;” ત્રીજો—“જરતોશ્ત ખોદાનો મોકલેલો સાચો પેગમ્બર છે;” અને ચોથો—“બને ત્યાં સુધી નેકી કરે.”

માજદયસની દીન.

સ.—તમારી દીનનું નામ શું ?

જ.—માજદયસની જરતોરતી દીન.

સ.—માજદયસની દીન એટલે શું ?

જ.—હોરમજદને માનવાની દીન.

સ.—એ દીન કાણ લાવ્યું ?

જ.—પેગમ્બર જરતોરત, કે જે પેગમ્બર ધણો પાક, કાબેલ, અને ખોદાનો વાહાલો હતો.

સ.—જરતોરત ખોલની માયની શું થાય છે ?

જ.—એ ખોલની માયની “ ધણોજ ઝગકતો સેતારો ” એમ થાય છે.

સ.—પેગમ્બર એટલે શું ?

જ.—પેગમ્બર એટલે ખોદાને ત્યાંથી પેગામ લાવનાર અથવા ખોદાઈ ફરમાન જહેર કરનાર.

સ.—પેગમ્બર જરતોરત એ ધર્મ કયાંથી લાવ્યો હતો ?

જ.—પાક યજદાંની દરગાહથી.

સ.—પેગમ્બર જરતોરત કાણને સાડ દીન લાવ્યો હતો ?

જ.-તમામ આદમ જાતને વાસ્તે.

સ.-ખોદાતાલાએ આપણુ આદમ જાતને વાસ્તે દીન શું કરવા મોકલી ?

જ.-દાદાર અહુરમજ્દે દીન એટલા સાડ મોકલી કે આપણે તે દીનના તરીકા મુજબ ચાલીએ તો બન્ને જહાંનમાં સુખ મેળવીએ.

સ.-પેગમ્બર જરતોશ્ત દાદાર અહુરમજ્દની દરગાહે કમ પોહાંચ્યો હતો ?

જ.-ધરાન દેશમાં વેહદાએતી નામની નદીને કીનારે એકાંત જગો ઉપર પેગમ્બર જરતોશ્ત પોતાનું તનમન પાક કરીને ખોદાની બંદગીમાં મશગુલ હતો, ત્યાં બહુમન અમેશાસ્પંદ નામનો ફરેશ્તો આવ્યો, તેની સાથે જરતોશ્તને વાતચિત થતાં-બહુમનના પુછવાથી જરતોશ્તે ખોદાતાલાના ફરમાન મુજબ ચાલવાની ખાહેશ બતાવી, ત્યારે તેણે એક પલ્લર આંખ વીંચવા સાડ જરતોશ્તને ફરમાવ્યું, જરતોશ્તે તેમ કીધું અને પાછી આંખ ઉઘાડીને જોયું તો તે પોતે મીનોઈ જહાંનમાં પહોંચ્યો હતો.

સ.-પેગમ્બર જરતોશ્ત દાદાર અહુરમજ્દ પાસેથી શું લાવ્યો હતો ?

જ.-દાદાર અહુરમજ્દે જરતોશ્તને તમામ ખીના-

ઝોથી વાકેફ કીધો અને ૨૧ નુશક સમજાવી—માજદ્ય-
સની દીનના સધળા ભેદોથી જાણીતો કીધો; પછી તે ૨૧
કેતાબનું ફક્તર, એક આદર યુરજીન મેહેર નામનો આતશ
અને એક સરોવરનું ઝાડ; એ ત્રણે ચીજ તેને આપી આગળે
દુનિયામાં મોકલ્યો હતો.

સ.—એ ૨૧ નુશકમાં મુખ્ય કઈ કઈ બાબદો હતી ?

જ.—પેહેલી સાત કીતાબમાં ખોદાએ દુનિયાની
તમામ પેદાયશ પેદા કીધી તેની હકીકત હતી; બીજી ૭
કેતાબમાં હકીમું, ખગોળ વિદ્યા અને રસાયન શાસ્ત્ર વગેરે
તમામ જાતના હુન્નરો બનાવવાની વાત હતી; અને ત્રીજી
૭ કીતાબમાં માજદ્યસની દીનની તમામ હકીકતો અને
ઇતસાફ કરવાની બાબદો વગેરે હતી.

સ.—તે મીનોઈ સરોવરનાં રોપામાં શું કરામત હતી ?

જ.—તેનાં જ પાદડાં ફુટતાં હતાં, તે દરએક પાદડાં
ઉપર કુદરતથી એવું લખાયલું હતું કે “ગોસ્તાસ્પ તું બધી
દીનને ક'યુલ કર.”

સ.—આદર યુરજીન મેહેર આતશમાં શું બુખી હતી ?

જ.—તે આતશ વગર બળતણે હંમેશ રોશન રહેતો,
અને પાણી યા બીજી કાંઈયે ચીજથી બુખતો નહીં હતો;
તે આતશ પેગમ્બર જરતોશ્ત પોતાના હાથમાં રાખતો અને

ખીજઝોનાં હાથમાં પણ આપતો હતો, તેથી કોઈનાં હાથને કોઈ પણ ઈજ પહોંચતી નહીં હતી.

સ.-પેગમખર જરતોસ્તે એ દીન પેહેલવેહેલી કયા દેશમાં જહેર કીધી ?

જ.-ઈરાન દેશના બલખ શહેરમાં.

સ.-તે વખતે ઈરાન દેશનો પાદશાહ કાણુ હતો ?

જ.-ઢેઆની ટોલાનો ગુસ્તાસ્પ નામે પાદશાહ હતો.

સ.-માજદયસેની દીન પેહેલવેહેલી કાણુ કબુલ કીધી હતી ?

જ.-જરતોસ્તનાં કાકાનાં છોકરા મેદયોમાહ ખીન અરાસ્પા નામના રાખ્સે.

સ.-તમારી દીનનાં મુખ્ય ફરમાનો શું છે ?

જ.-અમારી દીનમાં ત્રણ મોટાં ફરમાનો છે:-

(૧) હુમત, (૨) હુખત, અને (૩) હુવરેશત; એટલે નેક વિચારવું, નેક બોલવું અને નેક કામ કરવું.

સ.-તમારી દીનની મોટી ખુબી શું છે ?

જ.-સફાઈ તથા સુધકાઈ રાખવી અને દુનિયાની આબાહી રાખવી.

પેગમ્બર જરતોશ્ત.

સ.—પેગમ્બર જરતોશ્ત કાણની ઝોલાદ અથવા ખાનદાનનો હતો ?

જ.—પેશદાદયાન ટોળાનાં પાદશાહ ફરેહુનની ઝોલાદનો હતો.

સ.—પેગમ્બર જરતોશ્તનાં માખાપનું નામ શું ?

જ.—માએનું નામ દોગદો અને બાપનું નામ પોરશસ્પ.

સ.—કેટલાએક લોકો એને જરતોશ્ત સપિતમાન કરીને કહે છે તે સપિતમાન કાણ હતો ?

જ.—જરતોશ્તનાં ખાનદાનનાં નવમાં પુરુશનું નામ સપિતમાન હતું; તે ઘણો દાનાવ, પરેહજગાર, અને નામવર શખ્સ હતો, માટે તેની ઝોલાખાણને વાસ્તે જરતોશ્તને તેની નીસખત આપેલી છે.

સ.—જરતોશ્તની ઝોલાદ પાદશાહ ફરેહુન પછી આગલ ક્યાં સુધી ગણાય છે ?

જ.—ગયોમરદ, જે આએ દુનિયામાં પેહેલવેહેલું પેદા થયલું આદમી હતું, તેના નામ સુધી ગણાય છે.

જમ જરતોશ્ત, પોરશસ્પ, પેતેરસ્પ, અરવંદસ્પ, હુચેદસ્પ, અખશનુશ, પદરશને, હરદરશને, હરદાર, સપિત-
માન, વેજશને, અજમ, રંજશને, દોરાશરૂન, મીનોચેહેર,
એરચ, ફરેદુન, આયવીયાન, વીવંધાન, તેહમુરસ્પ, હોશંગ,
સીયામક અને ગયોમરદ.

સ.—અશો જરતોશ્તની ઝોરતનું નામ શું ?

જ.—જરતોશ્તની ઝોરતનું નામ હવેવી.

સ.—શત જરતોશ્તને કેટલાં ફરજંદ થયાં હતાં ?

જ.—૬ ફરજંદ થયાં હતાં; તેના નામ—(૧) એસદ-
વાસતર, (૨) ઉરવમતતનર, અને (૩) ખુરશેદચેહેર, એ ૩
બેટા; તથા (૧) પરીન, (૨) સરીત અને (૩) પોરેચિસ્ત,
એ ૩ બેટીઓ.

સ.—પેગમ્મર જરતોશ્તનો જન્મ કયા શેહેરમાં
થયો હતો ?

જ.—ધરાન દેશનાં રચે નામનાં શેહેરમાં પેગમ્મર
જરતોશ્ત જનમ્યો હતો.

સ.—કયે રોજ પેગમ્મર જરતોશ્તનો જન્મ થયો હતો ?

જ.—ખોરદાદસાવને દહાડે પેગમ્મર જરતોશ્ત
જનમ્યો હતો.

સ.—તમારા પેગમ્મરને પેદા થયાને આજ (યજ્ઞજ-
રદી સને ૧૨૬૫ માં) કેટલાં વરસ થયાં ?

જ.-પેગમ્મર જરતોશ્તને જનમ્યાને ૩૨૬૫ (બત્રી-સશો પંચાશુ) વરસ થયાં.

સ.-પેગમ્મર જરતોશ્તે માજદયસની દીન જહેર કીધી ત્યારે તેની ઉમ્મર કેટલાં વરસની હતી ?

જ.-૪૦ વરસની ઉમ્મરે પહોચ્યા પછી માજદયસની દીન જહેર કીધી.

સ.-પેગમ્મર જરતોશ્ત પેદા થવાની અગાઉ ઘાઈને ખમર હતી કે “જરતોશ્ત પેદા થશે અને માજદયસની દીન જહેર કરશે ?”

જ.-હાજી, જરતોશ્તને પેદા થવાની શેંકડો વરસ અગાઉ પાદશાહ જમશેદ, ફરેહુન, મીનોચેહેર, અને ઘમો-સરોએ દુનિયાનાં લોકોને જહેર કીધું હતું કે. “જરતોશ્ત નામે એક શખ્શ પેદા થશે અને તે દાદાર અહુરમજદની તરફથી માજદયસની દીન આપે દુનીયામાં જહેર કરી પુરાઈનો નાશ કરશે.”

સ.-પેગમ્મર જરતોશ્ત કેટલાં વરસ જીવીને મરણ પામ્યો ?

જ.-૭૭ વરસની ઉમ્મર પુરી થયા પછી પેગમ્મર જરતોશ્ત બલ્લખ શેહેરમાં મરણ પામ્યો.

સ.-પેગમ્મર જરતોશ્તને ગુજરવાનો સખ્ખ શું ?

જ.-ઈરાનનાં પાચેતખ્ત બલ્લખ શેહેર ઉપર પાદશાહ

ગુણતાસ્પની ગેરહાજરીમાં અરજરૂપ નામનો તુરકી પાદ-
શાહ ચઢાઈ લાવ્યો, તે વખતે તુરખરાતુર નામનાં એક પેહ-
લવાને આતશબેહેરામની દરગાહમાં જઈને પેગમ્બર સાહેબ
જરતોશ્તને હથીયારનો જખમ કીધો તેથી તે મરણ પામ્યો
હતો.

સ.-પછી પેલો તુરકી પેહલવાન રહ્યો હતો કે ?

જ.-નહીજી ; જે વખતે તેણે જરતોશ્તને જખમ
કીધો તેજ વખતે જરતોશ્તે પોતાનાં હાથમાંની ચમત્કારીક
તસખીહ તે નાપાક પેહલવાન ઉપર ફેંકી ; તેની એજમતી
રેશનીથી તે તુરકી પેહલવાન તરત મરણ પામ્યો.

સ.-પેગમ્બર જરતોશ્ત કયા રોજ મરણ પામ્યો હતો ?

જ.-૬એ મહીનો અને પુરશેદ રોજ.

અશે જરતોશ્તનાં મોજેજ*.

સ.-જરતોશ્ત ખોદાતાલાનો ખરોજ પેગમ્બર હતો
ત્યારે તો માણસ જતથી નહીં અને એવા ચમત્કાર અથવા
મોજેજ તેનાંથી બનવા જોઈએ ; તેવા કાંઈ મોજેજ જરતોશ્તે
દુનિયાનાં લોકોને બતાવ્યા હતા ?

જ.-હાથ; જરતોશ્તનાં મોજ્જા ધણું છે તેમાંનાં મુખ્ય કહું છું:-

૧-જરતોશ્ત જનમતી વખતે હરથો હતો.

૨-રએ શેહેરમાં દોરાંસરૂન નામનો યુતપરસ્ત હાકમ હતો, તેણે ઘનાવ લોકાથી જાણ્યું હતું કે “ જરતોશ્ત પેગમ્બર પેદા થશે ને યુરાઇનો નાશ કરશે ” એ ઉપરથી જરતોશ્તનાં જનમતી ખખર સાંભળીને તે હાકમ તેના યુરા સોખતીઓ સાથે જરતોશ્તની આગલ આઠ્યો, અને પોતાના હાથમાં ખંજર લઇ જરતોશ્તને લોકવા સાફ હાથ ઉચક્યો તેવોજ તેનો હાથ ચકડી ગયો, અને ખંજર લોકી શક્યો નહી, તેથી તે નાચાર થઈને પોતાને મકાને ગયો.

૩-તે યુરા લોકાએ પોરૂશસ્પનાં ધરમાંથી જરતોશ્તને ચારી લઇ જઈ, જંગલમાં એક મોટી ચેહ સળગાવી તેમાં નાખ્યો-પણ જરતોશ્તનાં ઉપર ખોદાની મેહેરખાની હતી તેથી જીવતો રહ્યો પછી જરતોશ્તની માથેને ખખર થઈ તેથી તેણી તેને પોતાને ઘેર લાવી.

૪-ગાય ઢારોના જવાના સાંકડા રસ્તામાં જરતોશ્તને નખાઠ્યો, ત્યાં પણ તેનાં શરીરને કાંઈ નુકસાન થયું નહી.

૫-ઘોડાઓને જવાના માર્ગમાં નખાઠ્યો ત્યાંથી તેના બદનને કાંઈ ઇજા પહોંચી નહી.

૬-જંગલમાં વરુઓનાં રેહેઠાણુ આગલ જ્યારે વરુઓ બાહેર ગયલાં ત્યારે તેઓના બચ્ચાં મારી નાખી, તે જગોએ જરતોશતને મુકાવ્યો-પણ જવાં વરુઓ આવી પોતાનાં બચ્ચાંને મારી નાંખેલા જોઈને, જરતોશતને ફાડી ખાવા ગયાં, તેવાંજ કુદરતથી તે વરુઓનાં મોઢોડાં બંધ થઈ ગયાં અને હાથ પગ અકડી ગયા.

૭-તે હાકમ અને એક બીજો ઠગારો જરતોશતનાં ઘરમાં આવીને ધાસ્તી ભરેલા દેખાવો કરીને જરતોશતને બીહ વાડવા ગયા-પણ જરતોશતને તેની કાંઈબી બીહીક લાગી નહી.

૮-જરતોશત એકવાર આજ્ઞરી પડ્યો ત્યારે તેઓએ ઘણીજ ખરાબ ચીજની મેળવણીની જહેરી દવા જરતોશતને પીવા સાડ આપી, તે તેણે પીછાણીને ઢોળી નાખી તેથી તેઓ પશેમાન થઈ પાછા પોતાને ઘર ગયા.

૯-રએ શેહેર અને બલખ વચ્ચેની આહી નામની એક મોટી નદીમાંથી જરતોશત પોતાના કબીલા સાથે જમ પુલ ઉપરથી માણસો ચાલી જાય છે તેમ વગર કિશ્તીએ તે નદીનાં પાણીની સપાટી ઉપરથી ચાલી ગયો હતો.

૧૦-ગુસ્તાસપ પાદશાહનાં અસ્પેસિહા નામના ઘોડાના આરે પગો તેના શરીરમાં ઘુસી ગયા હતા, તે ઘણાએક ઉપાયો છતાં નહી નીકળ્યા, પછી એક મોટી મિજલસની

હજીર અશેા જરતોસ્તે પાક અવસ્તાના કલામો લણીને તે પગો બાહેર કાઢાડયા હતા. *

૧૧—પાક યજ્ઞદાંની તરફથી ૪ ફરેશતા† પેહેલવાની સુરતે પાદશાહ ગુસ્તાસ્પની દરબારમાં સાક્ષી આપવા આવ્યા હતા, અને કહ્યું હતું કે “ હોરમજદની તરફથી અમે ૪ જણ આવ્યા છીએ તે સાહેબે તુને કહેવાડયું છે કે ; ‘ મેં જરતોસ્તને મારી તરફથી પેગમ્બર તરીકે મોકલ્યો છે ; અને તમામ ખલકને તેનાં હોકમ મુજબ ચાલવાને મેં ફરમાવ્યું છે, માટે તેને તું ઘણી સારી રીતે રાખજ, અને તેની ભક્તી દીનને કયુલ કરીને તેનાં કાયદા કાંતુન પ્રમાણે ચાલજ જથી તુને દોજખની ઇજ નહી ભોગવવી પડે ” ઇત્યાદી.

૧૨—પેગમ્બર જરતોસ્તે જશન કીધું ને બાજ ઈજ ; તેમાં ઈજલો શરાબ પાદશાહ ગુસ્તાસ્પને પાયો, તેથી તેને ખુઆબ થયો, અને તેનો આત્મા મીનોઇ જહાંનમાં ગયો, ત્યાં તે પેહેલતમાં પોતાની જગા, વગેરે જોઇ આવ્યો ; ઈજલું

*આએ ચાર પગો બાહેર કાડતાં ચાર બાબદો બની હતી ; તે માંની (૧) પાદશાહ ગુસ્તાસ્પે, તથા (૨) તેનાં છોકરા અસપંદ્યારે, અને (૩) પાદશાહની ઓરત ફતાયુને, પોતાનાં ખરાં એકીનથી જરતોસ્તી મજહબ કયુલ કીધો હતો ; અને (૪) ગુસ્તાસ્પની દરબારના ૪ વીદ્વાનોએ અદેખાઇથી જરતોસ્તનાં ઉપર તરફત કીધું હતું, તેનો પાદશાહે ઇનસાફ કરીને, તેઓને સજા કીધી હતી.

† તે ફરેશતાઓનાં નામ (૧) બેહમન અમેશાસ્પંદ, (૨) અરદીબેહસ્ત અમેશાસ્પંદ, (૩) આદર ખોરદાદ, અને (૪) આદર મોશસ્પ.

દુધ પાદશાહ ગુસ્તાસ્પના છોકરા પેશોતનને પાયું, તેથી તે અમરપણું પામ્યો; ઈજલું દુધ પાદશાહ ગુસ્તાસ્પના વજીર જમાસ્પને સુંધાડયું, તેથી તે તમામ એલમથી વાકેફગાર થયો, અને રસ્તાખેજનાં વખત સુધી બનવાના સધળા બનાવોથી જાણીતો થયો; અને ઈજલું દાડમ પાદશાહ ગુસ્તાસ્પના બીજા છોકરા અસફંદયારને ખવાડયું તેથી તેનું તન કાંસાં જવું સખત થયું. *

એ વગેરે બીજા ઘણા મોજબ સપિતમાન જરતોશ્તે પાદશાહ ગુસ્તાસ્પના દરબારીઓને અને પારકે દેશથી જરતોશ્તની તપાસ કરવા આવેલા વિદ્વાન લોકોને† બતાવી, અને તેઓ સાથે દનાઈ તથા એલમને લગતી તકરારો કરીને તેઓની પક્ષી ખાતરી કરી હતી, જથી તેઓએ મોહોટી ખુશી સાથે જરતોશ્તી મહજબ કબુલ કીધો હતો.

અવસ્તામાંથી માજદયસની દીનનાં થોડાંક ફરમાનો.

સ — માજદયસની દીનમાં શું શું ફરમાનો છે ?

* એ ઉપરથી એને સર્વે લોકો “ રોઈન-તન અસફંદયાર ” કરીને કહેતા હતા.

† યુનાન દેશથી તુતીઆનુશ નામનો વિદ્વાન તથા હિંદુસ્તાનથી અંધરધાસ અને બએઆસ નામના પંડીતો, ઈત્યાદી આવ્યા હતા.

જ.—માજદયસની દીનમાં કાંઈ શેંકડો અને હજારો ફરમાનોછે—પણ તેમાંનાં થોડાંક દ્વાં જણાવું છું:—

તમામ ચીજોનો પેદા કરનાર, તેઓનું પાળણ કરનાર, પાસણાની કરનાર, સર્વે ચીજોનો જાણનાર, અને ગે-ખીઓમાં ગેખી ખોદા છે. મા ખાપ તથા મુરખખી અને ઉસ્તાદને દુઃખ દેવું નહી. પૈસા ટકાનો અને માલમતાનો ગેરમાર્ગે ઉપયોગ કરવો નહી. ખીજા ધર્મ ઉપર એકીન લઘ જવું નહી. ઘણો વખત સુઈને આલસાર્થ કરવી નહી. મોહોડેથી બોલીને ફરી જવું નહીં. વીઘા તથા હુન્નરો શી-ખવા, ખોદાની ખંદગી કરવી. ગોસ્પંદોની જાળવણી કરવી. છોકરીઓને કેળવણી આપવી. જીહું બોલવું નહી. કીનો રાખવો નહી. ગુસ્સો કરવો નહી. મગફરી કરવી નહી. સાચું બોલવું. સખાવત કરવી.*

તમામ નેક વીચારવું. નેક બોલવું અને નેક કામો કરવાં એ અખત્યાર કરવું; તથા તમામ ખદ વીચારવું, ખદ બોલવું, અને ખદ કામો કરવાંથી દૂર રહેવું. જે શખ્સ માજદયસની દીનનાં હુકમ સાચા એતેકાદથી માને અને પાળે તેનું રવાંત દાદાર અહુરમજદનાં ગરૌથમાન બેહેસ્તમાં અમ-શાસપંદો અને ખીજાં રવાંનો સાથે મળી બેસે છે. ખોદાની

રાહ ઉપર ચાલનારાઓની પરવરશી કરવી. સવાખના કામે કરનારાઓને બેહેશત મળે છે. જુદાદીનની રાહરસમને માનવી નહીં. અવસ્તા શીખવા તથા શીખવવા. બદફેલી કરવી નહીં.

રોજ, માહ, ગહમખાર, અને ગાથાનાં નામ.

ત્રીસે રોજનાં નામ.

૧ દાદાર હોરમજદ.	૧૩ તીર યજદ.
૨ બેહમન અમેશાસ્પંદ.	૧૪ ગોશ યજદ.
૩ અરદીબેહેશત અમેશાસ્પંદ	૧૫ દએ પ મેહેર દાદાર
૪ શેહેરેવર અમેશાસ્પંદ	હોરમજદ.
૫ અસફનદારમદ અમેશાસ્પંદ.	૧૬ મેહેર યજદ.
	૧૭ સરોશ યજદ.
૬ ખોરદાદ અમેશાસ્પંદ.	૧૮ રશને રાસ્ત યજદ.
૭ અમરદાદ અમેશાસ્પંદ.	૧૯ પ્રરોખ પ્રવરદીન.
૮ દએ પ આદર દાદાર	૨૦ બેહેરામ યજદ.
હોરમજદ.	૨૧ મીના રાંમ.
૯ આદર યજદ.	૨૨ ગોવાદ યજદ.
૧૦ આવાં અરદી સુર યજદ.	૨૩ દએ પ દીન દાદાર
૧૧ ખોરશેદ યજદ.	હોરમજદ.
૧૨ મોહોર યજદ.	૨૪ દીન યજદ.

૨૫ મીનો અશીશ્વંધ.
 ૨૬ આશ્તાદ યજ્ઞદ.
 ૨૭ મીનો આસ્માન.

૨૮ જમીઆદ યજ્ઞદ.
 ૨૯ મીનો મારેસ્પંદ.
 ૩૦ મીનો અનેગાંત.

બારે મહીનાનાં નામ.

૧ પ્રવરદીન.
 ૨ અરદીબેહેશન.
 ૩ ખોરદાદ.
 ૪ તીર.
 ૫ અમરદાદ.
 ૬ શેહેરેવર.

૭ મેહેર.
 ૮ આવા.
 ૯ આદર.
 ૧૦ દેએ.
 ૧૧ બેહુમન.
 ૧૨ અસપ્રંદારમદ.

છ ગહમ્બારનાં નામ.

૧ મએદીઓજરેમ.
 ૨ મએદીઓશહેમ.
 ૩ પએતેશહેમ.

૪ અયાથેમ.
 ૫ મએદીઆરેમ.
 ૬ હુમસ્પદમએદેમ.

પાંચે ગાથાનાં નામ.

૧ અહુનવદ
 ૨ ઓશ્તવદ.
 ૩ સ્પેન્તોમદ.

૪ વોહુક્ષથ.
 ૫ વહેશ્તોઇશ્ત.

પારસીઓનું અસલ વતન ઈરાન*

સ.—તમે પારસી શા ઉપરથી કહેવાઓ છો ?

જ.—હમારું અસલ વતન ઈરાન દેશ છે, અને ઈરાનનો એક ભાગ જને પારસ કહે છે, ત્યાં હમારા ધણાજ કદીમ નયાગાનો રહેતા હતા, તે ઉપરથી હમે પારસી કહેવાઈએ છીએ.

સ.—ઈરાનનું રાજ પારસીઓનાં હાથમાંથી કેમ અને ક્યારે ગયું ?

જ.—ખોદાની કુદરતનાં બનાવથી ઈરાનનું રાજ આસ્તે આસ્તે ખરાબ હાલતમાં આવતું ગયું, તેમ તેમ ખીજ પાદશાહોનું જોર વધવા લાગ્યું, ત્યારે એવી નબલી હાલત જોઈને યુનાન દેશનાં સીકંદર નામના લોભી પાદશાહે ઇસવી સનની ૩૩૦ વરસ અગાઉ ઈરાન દેશનાં નામીયાં રાજને, દારા પાદશાહ સાથે ત્રણ મોટી લડાઈઓ કરીને જીતી લીધું હતું. એના વખતમાં જરતોશ્તી મજહબની કટલીએક કેતાબો તારાજ થઈ હતી.

* આજે બાબદ ઈરાનની તવારીખોમાંથી લખી છે.

સ.-ઈરાનનું રાજ પારસીઓનાં હાથમાં પાછું કયારે આવ્યું ?

જ.-ઇસવી સને ૨૨૬માં ઈરાનનું રાજ પાછું પારસીઓનાં હાથમાં આવ્યું, તે વખતે સાસાનીયાંન ટોળાંનો અરદેશર બામકાન નામે પાદશાહ હતો, તેની ઢટલી-એક પેહડીએ રાજ કીધું એનાં વખતમાં માજદયસની દીન પાછી આગાદ થઈ હતી.

સ.-ઈરાનમાંથી પારસીઓની પાદશાહી છેલ્લી કેમ અને કયારે ગઈ ?

જ.-કમનસીબને લીધે એ રાજને આરબોએ સુખે નહી રહેવા દીધું; ઇસવી સને ૬૪૧ માં અમરસ્તાનનાં ખલીફ ઓમરનાં રાજમાં અરબ લશકરે ઈરાનનાં પાદશાહ યઝદજરદ સાથે નેહાવંદનાં મેદાનમાં લડાઈ કરીને જીતી લીધું. એ દિનેથી પારસીઓની પાદશાહી ગઈ તે પાછી મળી નથી.*

સ.-તમે પારસી લોકો તમારો અસલ દેશ ઈરાન છોડીને હિંદુસ્તાનમાં શા વાસ્તે આવ્યા ?

*હાલ પારસી લોકો યઝદજરદી સને વાપડે છે, તે પાદશાહ યઝદજરદ ખીન શેહેરીઆર જે પારસીઓનો છેલ્લો પાદશાહ થઈ ગયો, તેને ઈરાનમાં તખ્તનશીન થયાનો સને છે.

જ.-પારસીઓની જહોજલાલો ભરેલી પાદશાહી ઈરાનમાંથી ગયા પછી, ત્યાંના મહમદીઆન લોકો જર-શ્તીઓને જીત્યો વટલાવવા લાગ્યા તેથી કેટલાએક જર-તોશ્તીઓ પોતાનો ધ્યારો ધર્મ જાવવા સાડ પોતાનાં સુંદર મકાનો અને ખુશનુમાં બાગબગીચા સાથે વાહાલું વતન છોડી હિંદુસ્તાનમાં આવ્યા.

સ.-હાલ ઈરાનમાં જરતોશ્તીઓની વસ્તી કેટલી છે ?

જ.-મરદ, ઝોરત, અને બચ્ચાં મલી શુમારે પાંચ હજાર.

સ.-ઈરાનનાં પુરાતન પાદશાહોનાં વખતમાં હુન્નરો અથવા બાંધકામોની કાંઈ નીશાણીઓ ઈરાનમાં હાલ મોજુદ છે ?

જ.-હાજી; જીવી કે, પરસીપોલીસ અથવા તખ્તે જમશેદ, બેહેસ્તુનનો ખડક, નકશે રશતમ નામનો પાહાડ, પસારગદા ઈત્યાદિ; એમાંના ઉમદા બાંધકામો, ખીલારોકા હરફવાળા કદીમ જુગાનનાં લેખો, બેહુદ કારીગરી ભરેલાં કાતરકામો, સુંદર નકસીદાર ચિતારો, ઈત્યાદી તારાજ થતાં થતાં હજુર બચેલા છે.

ઘરાનનાં યજ્ઞદાંપરસ્ત પાદશાહો અને
પેહેલવાનોનાં નાંભો.*

સ.—ઘરાનનાં યજ્ઞદાંપરસ્ત પાદશાહોના નામ શું ?

જ.—ઠઠઝામરસ, હોસંગ, તેમુરસ, જમશેદ, ફરેકુન,
ઝેરચ, મીનોચેહેર, નોઝર, ઠેરશાસ્પ, ઠેકોખાદ, ઠેકાઉસ,
ઠેખુશર, લોહોરાસ્પ, ગુશ્તાસ્પ, ખહમન, દારાખ, દારાં,
અરઢેશર, શાપુર, હોરમજદ, બેહરામ, નરસી, ફીરૂજ, પલાસ,
ઠોખાદ, નોશેરવાન, ખોશરો અને યઝ્દજ્જરદ.

સ.—ઘરાનનાં યજ્ઞદાંપરસ્ત પેહેલવાનોનાં નામ શું ?

જ.—ઠેરશાસ્પ, નરીમાન, સામ, જલ, રૂશતમ, ફરા-
મરજ, આદરખુરજીન, જહાંખખશ, તુખારે, જહવારે, શીઆ-
મક, ફરીખરજ, જહાંગીર, શોહોરાખ, ખરજેર, કરીમાન, જહાં
શુજ, તૈમુર, ગોદરેજ, ગેવ, બેજન, સીઆવખશ, તુસ, ધસ્તેમ
જરીર, અને અસફંદીયાર.

પારસીઓનું ઘરાનથી હિંદુસ્તાનમાં આવવું.

સ.—પારસીઓ ઘરાનથી હિંદુસ્તાનમાં કયારે આવી
વસીયા ?

જ.—યઝ્દજ્જરદી સને પંચ્યાસીમાં. †

* આએ બાબદ ઘરાની તવારીખોમાંથી લખી છે.

† ઈસવી સનેમાંથી ૬૩૧ બાદ કીધાથી યઝ્દજ્જરદી સને થશે.

સ.—પારસીઓ ઇરાનથી હિંદુસ્તાનમાં આવ્યા ત્યારે પેહેલવેહેલાં ક્યાં શેહેરમાં ઉતરયા હતા ?

જ.—પેહેલવેહેલાં દીવ* નામનાં શેહેર મધે ઉતરયા ; ત્યાંથી પછી સંજણુ નામનાં શેહેરમાં ઉતારે કીધા; અને ત્યાં ઠરીઠાંમ રહ્યા. †

સ.—તે વખતે સંજણુનો રાજા કેણુ હતો ?

જ.—જાદી રાણા નામે હિંદુ રાજા.

સ.—એ રાજાએ પારસીઓને એકદમ પોતાનાં શેહેરમાં ઉતારે આપ્યો ?

જ.—નહીંજી; જ્યારે તે હિંદુ રાજાએ પારસીઓને બાહાદુર, કદાવર અને હથિયારબંધ જોયા તથા તેઓનો પોશાક અને બોલી હિંદુઓથી જુદી જાણી ત્યારે પોતાનાં રાજવીશે ધાસ્તી રાખીને તેઓ સાથે કેટલીએક કબુલાત કીધી; ત્યાર પછી તેઓને પોતાનાં શેહેરમાં રહેવા દીધા.

સ.—તે શું શું કબુલાત હતી ?

જ.—(૧) ઇરાનીઓએ હિંદુ બોલી બોલવી, (૨) હિંદુઓનો પેહેરવેશ પેહેરવો, (૩) હથિયાર બાંધવા નહીં (૪) લગનની ક્રિયા હિંદુ રીત પ્રમાણે રાતના કરવી.

સ.—હાલ હિંદુસ્તાનમાં પારસીઓની કેટલી વસ્તી છે?

જ.—મરદ, ઓરત અને બચ્ચાંમલીનેઆસરે એક લાખ.

* તે વખતના પારસીઓની ઓલાદ હાલ સુધી દીવમાં રહેલી છે.

† જુઓ ઈસે સંજણુ.

ભાગ ૨ જો.

અષેમ વોહૂ.

અષેમ્ વોહૂ વહિશ્તેમ્ અસ્તી ઉસ્તા અસ્તી; ઉશ્તા
અહ્માઈ હ્યત્ અષાઈ વહિશ્તાઈ અષેમ્.

અર્થ:—સમ્યાઈ સર્વથી ઉત્તમ વસ્તુ છે અને તેજ સદાનું સુખ
છે; (આ જગતમાં) સુખ તેનેજ છે કે જે ઉત્તમ સમ્યાઈમાં સમ્યાઈના
રૂપ જેવો છે.

અહુનચર.

યથા અહૂ વધર્યા અથી રતુશ અપાત્ ચીત્ હ્યા,
વંધ્રહેઉશ દજ્દા મનંધ્રહો હ્યોટનનામ્ અંધ્રહેઉશ મજ્દાઈ
ક્ષેત્રેમ્યા અહુરાઈ આ ચિમ્ દ્રેગુપ્યો દદત્ વાસ્તારેમ.

અર્થ:—જેમ દુન્યા ઉપર સરદારી ભોગવનાર પાદશાહ સ્વતંત્ર
છે તેમજ ધર્મનો વડો તેની પોતાની અશોધને લીધે સ્વતંત્રપણે
ધર્મનો ખરો કારોબાર ચલાવનાર છે; બહુમન એટલે બહામણની બક્ષેશ
આ દુન્યામાં દાદાર અહુરમજ્દની તરફનાંજ નેક કામો કરનારાઓને
માટેજ છે; તે શખ્સ દાદાર અહુરમજ્દને કુલ જગતના પાદશાહ તરીકે
માને છે કે જે શખ્સ ગરીબોનું પોષણ કરે છે અથવા તેમ કરવાની
બીજાઓને બક્ષામણ કરે છે.

નીરંગ કુશ્તી બાંધવાની.

અહુરમઝદ ખદાંએ, અહેરેમન અવાદશાં, દુર અવાજ-
દાશ્તાર. જદ શેકસ્તહ બાદ અહેરેમન ! દેવાન દરજાં જાદુ-
આં દરવંદાન કીકાન, કર્દાં સાસ્તારાન, ગુનેહગારાં,
આશમોગાં દરવંદાં દુશ્મનાં ક્રીઆં જદે શેકસ્તે બાદ !
દુશપાદશાહાં અવાદશાં બાદ ! દુશ્મનાં સતોહ બાદ !
દુશ્મનાં અવાદશાં બાદ ! અહુરમઝદ ખદાએ ! અજ હમા
ગુનાહ પતેત પરીમાનુમ્. અજ હરવસ્તીન દુશ્મત, દુશ્મત,
દુશ્મવરત, મેમ પ-ગેતી મનોહ, પુરમ ગુફત, પુરમ કરદ
પુરમ જસ્ત પુરમ ખુન ખુદ એસ્તેદ, અજ આં ગુનાહ,
મનરની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆની, ઉએ
અવાજશ પરીમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ.

ક્ષનઓઞ અહુરહે મઝદાઓ, તરોઇદીતે આંધરહે મધંયે
ઉશ, હુઇયા વરશાંમ્ હિત વસ્ના પ્રષોતેમેમ્, સ્તઓમી
અષેમ વોહુ (૧) યથા અહુ વેઇરયો (૨) અષેમ વોહુ (૧)

અર્થ:—અહુરમઝદ તમામ પેદાયશ ઉપર હકુમત કરનાર છે
અને તે એહરેમનને અશક્ત કરનાર (તથા પોતાની પેદાયશથી) દુર
રાખનાર છે. તે એહરેમન (તમામ પેદાયશમાંથી) હણુએલો અને
હારેલો થાઓ ! દેવો, દરજે, જાદુગરો, દરવંદો, કીકલોકો,
કરપલોકો, જુલમગાર પાદશાહો, પાપીઓ, આશમોત્રલોકો, દરવંદો
દુશ્મનો અને પરીઓ (આ દુન્યામાંથી) હણુએલાં અને હારપાંમેલાં
થાઓ ! ખુરા પાદશાહો અશક્ત થાઓ ! દુશ્મનો આજેજ થાઓ !
દુશ્મનો અશક્ત થાઓ ! ઓ અહુરમઝદ ખુદા ! હું તમામ ગુનાહોથી

પતેત કરીને પસ્તાવો કરું છું. તમામ ખુરા વિચારો, ખુરા સખુનો અને ખુરાં કામો જે મેં આ દુન્યામાં વિચાર્યાં હોયે, હું બોલ્યો હોઉં, મેં કીધાં હોયે, મારાથી નિપજ્યાં હોયે અને જેની શરૂઆત મારાથી થઈ હોયે—તે તમામ ગુનાહોથી, પછી તે વિચાર વાણી કે કરણીને લગતા હોયે, અથવા તન અને રવાનને લગતા હોયે કે ગેતી અને મીનોને લગતા હોયે—તેઓથી અંતઃકરણથી પાછો કરું છું, પસ્તાવો કરું છું અને તે માટે મનસ્વી, ગવસ્વી અને કુનસ્વીથી પસ્તાતાપ કરું છું અને તે માટે મનસ્વી, ગવસ્વી અને કુનસ્વીથી પસ્તાતાપ કરું છું.

અહુરમઝદને ખુશી કરવાના કામમાં અને ગનામીનોને ધિક્કારથી જોવાના કામમાં,—ગ્રહોર સચ્ચાઈના કામ કરનારાઓની જે ઈચ્છા છે તે સર્વથી ઉત્તમ છે, તેટલા માટે હું સચ્ચાઈનેજ વખાણું છું.

જસ મે અવંઘહે મજદ.

જસ મે અવંઘહે મજદ! જસ મે અવંઘહે મજદ! જસ મે અવંઘહે મજદ! મજદયસ્નો અત્ર હી, મજદયસ્નો જરથુશ્તિશ ફવરાનો આસ્તુયેતસ્યા, ફવરેતસ્યા; આસ્તુયે હુમતેમ્ મનો, આસ્તુયે હૂખતેમ્ વયો, આસ્તુયે હૂવરેતેમ્ ધ્યોથનેમ્, આસ્તુયે દ્યૈનામ્ વધુહીમ્ માજદયસ્નીમ્, ફસ્પાયોએધ્રામ, નિધા સ્નધ-થીશેમ્, ખ્યેત્વદ થામ્ અપઓનીમ્, યા હાધતિનામ્ યા ખુબ્યેધન્તિ નામ્ યા મજિશ્તાયા વહિશ્તાયા સ્વએશ્તાયા, યા આહૂધરિશ જરથુશ્તિશ. અહુરાઈ મજદાઈ વીસ્પા વોહૂ ચિનહી. અએષા અસ્ની દ્યૈનયાઓ માજદયસ્નોઈશ આસ્તુઈતિશ. અષેમ્ વોહૂ (૧)

અર્થ:—ઓ મહાજ્ઞાની સાહેબ, તું મારી મદદે પોહોંચ! હું, મજદયસ્ની છું; હું મજદયસ્ની સાથે વલી જરથોસ્તી છું. હું ધક્રાર કરું છું મજદયસ્ની દીન ઉપર એતેકાદથી રહેવાને અને તેનીજ ઉપર

ઈમાનદાર રેલવાને ; હું ઈમાન લાવું છું નેક વિચારેલા વિચાર ઉપર, હું ઈમાન રાખું છું નેક ખોલાએલા વચન ઉપર, હું ઈમાન રાખું છું નેક કરાએલાં કામ ઉપર ; ઈમાન રાખું છું માનદયસ્ત્રી બધી દીન ઉપર કે જે કલ્પઓ કંઠાસ દુર કરનારી (એટલે સુલેહ સંપન્ન ભરેલી), હઠયાર છોડવનારી, અહસ્થપણે રેલવાનું શિખવનારી, અશોધથી ભરપુર અને જે દીનો હાલમાં છે અને હવે પછી થશે તે સઘલીઓમાં એ દીન ધણીજ મોટી, ધણીજ ખુબી ભરેલી અને શ્રેષ્ઠ છે અને જે દીન અહુરમજદી અને જરથોસ્ત્રી છે. તમામે નેક વસ્તુઓનો પેદા કરનાર અહુરમજદ છે એમ હું કમુક્ત કરું છું.—આ માનદયસ્ત્રી દીનનું ઈકરારનામું (એટલે દીનનો કલમો) છે.

કદમી કુશ્તી ખાંધવાની નીરંગ.

હુમત વ હીખત વ હવરેશત. મનશની વ ગવશની વ કુન-શની વ તની વ રવાની વ ગેતી વ મીનો, અજશ હુમે ગુને વનાહી અવાખશ પશેમાન વ પતેતમ. આજ જસતે વ ગુફતે વ કરદે વ મનીદે વ રાનુદે વ પ્રરમુદે, અજશ હુમે વનાહી અવાખશ પશેમાન, વ પતેતમ. શાકસ્તે આહુરીમન ! શીકસ્તે આહુરીમન ? શીકસ્તે આહુરીમન ! શીકસ્તે વ જદ વ જદે પાદ ગનામીનો તગે દોજખ નીગુનસાર પાદ ! વ હુર કારો કેરકે કે ખુદ બકામે હોરમજદ વ સી ઉ સે અમશીસપ્રદાને પ્રીરૌજગર.

મસ વ વેહુ પ્રીરૌજગર પાદ મીનોએ દાદાર હોરમજદ રાઈઓમંદ ખોરેહમંદ !

ખશનોઞ અહુરહે મજદાઈ. તરૂદીતે અંધરહે મઈનીધશ, હઈધ્યા વર્તામ્ હ્યત્વસ્ના ક્ષપેતેમેમ. સ્તેઓમી અપેમ્ અષેમ્ વોહી (૧)

અર્થ:—હું નેક વિચારવાલો, નેક સપ્તનવાલો અને નેક કરણી-
વાલો થવાને પસંદ કરું છું. મનને લગતા, વચનને લગતા, કરણીને
લગતા, તનને લગતા, રવાનને લગતા, ગેતી અને મીનોને લગતા—
સઘલી જાતના જે ગુનાહો (મારાથી થયા હોય. તે) માટે તેનાથી દુર
રહી પશોમાન થઇને હું પશ્ચાતાપ કરું છું. જે ગુનાહો મારાથી થયા
હોય, બોલવામાં આવ્યા હોય, કરાયા હોય, વિચારાયા હોય, સંભ-
લાયા હોય, અને તે બીજા પાસે કરાવવાને ફરમાવ્યામાં આવ્યા
હોય—તે સઘલાઓમાટે દુર રહી પશોમાન થઇને હું પશ્ચાતાપ કરું
છું. એહરેમન તુટેલો થાઓ! ગનામીનો હાર ખાધેલો, મરાયેલો અને
હણાયેલો થઈને, દોજખને તલીએ ઉધે મસ્તકે પડે! અને જેબી
સઘલાં નેક કામે અને સવાખના કાંમે મારાથી થાય તે ફતેહમંદ
અહુરમજદ અને તેત્રીશે ફરેસ્તાઓની મુરાદ મુજબના થાય (એમ હું
ધૃષ્ટું છું) !

ખુર્મેર્ગ અને ખુર્મીવાલો, તેજવાલો અને ખુરેહવાલો, જેબી
ઠાઠર અહુરમજદ ફતેહમંદ થાઓ !

અહુરમજદને ખુસ્તુદ કરવા માટે અને ગનામીનોને ધિક્કારવા
માટે,—જાહેર રાસ્તીના કામ કરનારાઓની જે ધૃષ્ટા તે સર્વથી ઉત્તમ
છે, માટે હું પણ સમ્યાધનેજ વખાણું છું.

કુશ્તી કરી રહીને પઢવાની દોઆ.

હુમાજુર બીમ, હુમાજુર અશો બીમ, હુમાજુર વેશ કેરકે
બીમ, હુમકેરકે કેરકેકારાંન બીમ, દુર અજ વનાહુકારાંન
બીમ ! સરે સીરાત ચીનવદ પોલ ખુજરગ શાદ વ આસાન
માન બે વદીરાદ ! બેહેશત ગરોસ્માન વ ફરુમ અખુન નોશન
ગરોસ્માન હુમા ખુરમી અવર રસાદ ! અબેમ વોહી (૧)

અર્થ:—આપણુ સધલા હમજેર (એટલે એકસરખા કુવતના)
 યહએ ! આપણુ હમજેર થવા સાથે અશો યહએ ! સવાબકારોના
 કામમાં એકસરખા સવાબના ધર્મએ ! અને ગુનેહગારોથી આપણુ દુર
 રહીએ ! કે જેથી ચીનવદપુલને મથાલેથી, આપણું રવાન ખુજેરગી,
 ખુશી અને આસાનીથી ગરોથમાન બેહસ્તમાં પસાર થવા પાંમે ! અને ઉતમ
 રોશન મકાન જે હંમેશની ખુશી ખુરમીવાલું ગરોથમાન બેહસ્ત છે
 તેમાં પોહએ !

નીરંગ આબેજર લેવાની.

શેકસ્તે શેકસ્તે શેતાંન ! અહેરેમન ગજસ્તે કારો કેર-
 દાર, નરસદ ગજસ્તે કારો કેરદાર. સી ઉ સે અમેશાસ્પંદ દાદાર
 અહુરમજ્દ પીરોજગર પાક. અપએને અષેમ વોહુ (૧)
 [વાર ૩ પઢે.]

અર્થ:—શેતાન હમેશાં તુટેલો અને આજેજ થએલો થાઓ !
 એહરેમનનાં કામ જને કરણી ધિક્કાર પાંમેલાં થાઓ ! તેનાં
 ધિક્કાર પાંમેલાં કામ અને કરણીની અસર મને નહીં પોહએ ! તેત્રિશે
 ફરેસ્તાઓ અને દાદાર અહુરમજ્દ પ્રતેહમંદ અને પાક છે.

સરોશ બાજ.

દનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ અષેમ વોહુ (૧)

પ નામે યજ્ઞદાંન. અહુરમજ્દ ખદાએ અવજ્ઞની, ગુરજે
 ખુરેહ અવજ્ઞયાહ ! સરોશ અશો, તગી તન પ્રમાન, શેકફત
 જીન, જીન અવજ્ઞર, સાલારે દામાંને અહુરમજ્દ બે રસાહ !

અજ હુમા ગુનાહ પતેલ પશોમાનુમ. અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત,
 દુશ્મત દુશ્વરેશ્ત, મેમ પ ગેતી મનીહ, હુશ્મ ગુશ્ત, હુશ્મ
 કર્ક, હુશ્મ જસ્ત, હુશ્મ ખુન ખુદ એસ્તેહ, અજ આંન્ ગુનાહ
 મનશ્ની મવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની, ગેતી મીનોઆંની,
 ઉખે અવાખ્શ પશોમાન. પસે ગવશ્ની પ પતેલ હોમ.
 યથા અહૂ વધર્યો (૫) અષેમ વોહૂ (૩).

અર્થ:—અહુરમજ્દની ખુશનુદીના કામ કરવાને હું પસંદ કરું છું.

યજ્ઞદાતાં નામથી (હું આ બંદગી શરૂ કરું છું). અહુરમજ્દ
 તમામોનો પેદા કરનાર તથા વૃદ્ધિ કરનાર છે, તેનું તેજ અને ખુરેહ
 વધો ! સરોશ યજ્ઞ જે અશો, જેરાવર, ફરમાનરૂપી તનવાલો, અજ-
 યજ્ઞ હથીયારવાલો, હેકમતી હથીયારવાલો અને અહુરમજ્દની પેદાયશનો
 સરદાર છે તે છાં મારી મદદને માટે પોહ્યો ! સઘલા ગુનાહોથી
 પતેતની મારફતે હું પસ્તાવો કરું છું. તમામ દુશ્મત, દુશ્મત, દુશ્વરેશ્ત
 જે મેં આ દુન્યામાં વિચાર્યાં હોયે, જે હું બોલ્યો હોઉં, જે મેં કીધાં
 હોયે, જે મારેથી નિપજ્યાં હોયે, અને જેની શરૂઆત મારેથી થઈ
 હોયે,—તે સઘલા ગુનાહો જે મનને લગતા, વચનને લગતા કરણીને
 લગતા, તનને લગતા, રવાનને લગતા, ગેતીને લગતા કે મીનોને લગતા
 મારેથી યથા હોયે તેને માટે અંતઃકરણથી પાછો ફરી પસ્તાવો કરું છું.
 ત્રણ શબ્દો જે મનશ્ની ગવશ્ની અને કુનશ્ની છે તેની મારફતે હું
 પશ્ચાતાપ કરું છું.

ફવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રાશ વીહયેવો અહુર-ત્કયેપો.

અર્થ:—મજ્દસસ્ની, જરથોસ્તી, દેવના તરીકાથી જુદો અને
 અહુરમજ્દી મજ્દબવાલો થવાનો હું ઇકરાર કરું છું.

(આમદાદથી જપોરના બાર વાગા સુધી.)

હાવન ગેહ.

હાવનેએ અપઓને અપહે રથવે યસ્નાઈય, વહ્નાઈય, દ્વનઓથ્રાઈય, ક્સસ્તયએય ; સાવધહેએ વીસ્યાઈય, અપઓને અપહે રથવે યસ્નાઈય, વહ્નાઈય, દ્વનઓથ્રાઈય, ક્સસ્તયએય.

અર્થ:—અશોઈનો વખત અશો હાવન (કે જે વખતે) અશો સાવધ (એટલે વેપાર વણજનું) અને વીસ્ય (એટલે મોહલ્લાના વડાનું) કામ જરી થાએ છે. તે વખતમાં, શ્વનાને) ખુશાલ કરવાને માટે તેની આરાધના, દુઆ ખસ્તુદી અને વખાણ કરવાને

(જપોરના બાર વાગાથી તે પાછલા પોહોરના ૩ વાગા સુધી)

રપિથ્વન ગેહ.

રપિથ્વનાઈ, અપઓને અપહે રથવે યસ્નાઈય, વહ્નાઈય, દ્વનઓથ્રાઈય ક્સસ્તયએય ; ક્રાદત્કપવે જંતુમાઈય, અપઓને અપહે રથવે યસ્નાઈય, વહ્નાઈય, દ્વનઓથ્રાઈય. ક્સસ્તયએય.

અર્થ:—અશોઈનો વખત અશો રપિથ્વન (કે જે વખતે) ક્રાદત્ક કશું (એટલે ચોપગાં ગાવ ગોસ્પંદોને રાહાત આપવાનું) અને જંતુમ (એટલે ગામને લગતા વડાની હકુમતનું) કામ શરૂ થાય છે તે વખતમાં, શ્વનાને) ખુશાલ કરવાને માટે તેની આરાધના, દુઆ, ખસ્તુદી અને વખાણ કરવાને.

પાછલા પોહોરનાં ૩ વાગેથી તે સુરજ આથમે ત્યાં સુધી

ઉજ્જરન ગેહ.

ઉજ્જરેઘરિનાઇ અપઝોને અપહે રથ્વે, યસ્નાઇય, વહ્ના-
ઇય, ફનઝોથ્રાઇય, ફસસ્તયઝેય; ફાદત્વીરાઇ દખ્યુમાંઇય, અપ-
ઝોને અપહે રથ્વે યસ્નાઇય વહ્નાઇય, ફનઝોથ્રાઇય, ફસસ્ત-
યઝેય.

અર્થ:—અશોઈનો વખત અશો ઉજ્જરન (કે જે વખતે) ફરાદદ વીર
(ઝેટલે માણુઝોને આરામ લેવાને માટેનું) તથા દખ્યુમ (ઝેટલે શેહરના
વડાની હકુમતનું કામ ચાલે છે તે વખતમાં ફલાનાને) ખુશાલ કરવાને
માટે તેની આરાધના, દુઆ, ખશનુદી અને વખાણુ કરવાને.

સુરજ આથમે ત્યારથી તે રાતનાં ૧૨ વાગા સુધી

અઈવિસ્ત્રેમ ગેહ.

અઈવિસ્ત્રેમાઈ અઈવિગયાઈ, અપઝોને અપહે રથ્વે,
યસ્નાઇય, વહ્નાઇય, ફનઝોથ્રાઇય, ફસસ્તયઝેય, ફાદત્વીસ્પામ
હુજ્યાઈતેઝે જરથુસ્ત્રોતેમાઈય, અપઝોને અપહે રથ્વે, યસ્ના-
ઇય, વહ્નાઇય, ફનઝોથ્રાઇય, ફસસ્તયઝેય.

અર્થ:—અશોઈનો વખત અશો ઝેવેસ્ત્રેમ (કે જે વખતે) ફરાદદ
વીસ્પામ હુજ્યાઈતી (ઝેટલે તમામ પ્રાણી માત્રને આરામ લેવાનું) તથા
જરથુસ્ત્રોતુમ (ઈઆને વડા ધર્મગુરના અધિકારને લગતું કામ ચાલે છે)
(તે વખતમાં ફલાનાને) ખુશાલ કરવાને માટે તેની આરાધના, દુઆ
ખશનુદી અને વખાણુ કરવાને.

રાતના બાર વાગાથી તે બામદાદ સુધી

ઉશહિન ગેહ.

ઉપહિનાઈ અપઓને અપહે રથવે યસ્નાઈય, વહ્માઈય, દનઓશ્રાઈય, કસસ્તયએચ; એરેજયાઈ નમાન્યાઈય, અપઓને અપહે રથવે યસ્નાઈય, વહ્માઈય, દનઓશ્રાઈય, કસસ્તયએચ.

અર્થ :—અશોષનો વખત અશો ઉશહિન (કે જે વખતે) એરેજયા (એટલે ધરને સાફસુફ કરવાનું) તથા નમાન્ય (એટલે ધર ધણીના અધિકારને લગતું કામ ચાલે છે તે વખતમાં ફક્તાનાને) ખુશાલ કરવાને માટે તેની આરાધના, દુઆ, અને વખાણુ કરવાને.

સ્વઓપહે અઘ્યેહે, તખ્મહે તનુમાંથહે, દરપિ દઓશ આહૂધરયેહે, દનઓશ્ર યસ્નાઈય, વહ્માઈય, દનઓશ્રાઈય, કસસ્તયએચ. યથા અહૂ વધરયો જઓતા ક્રામે મૂતે, અથા રતુશ અપાત્ ચિત્હુય ક્રા અપવ વિધ્વાઓ મૂઓતૂ.

સ્વઓષેમ અધીમ, હુરઓધેમ વેરેશ્રાજનેમ, ક્રાદત્તગએયેમ્ અપવનેમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધે. અહુનેમ્ વધરીમ્ તનુમ્ પાઘતિ. અહુનેમ્ વધરીમ્ તનુમ્ પાઘતિ. અહુનેમ્ વધરીમ્ તનુમ્ પાઘતિ. યથા અહૂ વધરયો (૧)

અશોષવાલો સરોશ યજ્ઞ જે જોરાવર, માંધરૂપી તનવાલો અન્નયખી પમાડે એવાં હથીયારવાલો અને અહુરમજ્જદી તરીકાવાલો છે તેને ખુશાલ કરવાને માટે તેની આરાધના, દુઆ, ખશનુદી તથા વખાણુ

કરવાને જોતી 'યથા આહ્વર્થયોની' ખુખી મને જાહેર રીતે કહે; અશો વિદ્વાન જે રાધ્વી છે તે 'યથા રતુશ અપાન ચીત હય' (ની મતલબ) મને જાહેર કરે.

સરોશ જે અશોધવાસો ખુગસુરત, કૃતેહમંદ, દુન્યાની વૃદ્ધિ કરનાર, અશો અને અશોઈનો સરદાર છે તેને હમો યાદ કરીએય. અહુનવર આપણાં તનની પાસગાની કરે છે.

કેમ ના મજદા મવઇતે પાયુમ્ દદાત્.
હિત્ મા દ્રેગ્વાઓ દીદરેપતા અએનંધ્રહે,
અન્યેમ્ ધ્વસ્માત્ આથસ્યા મનંધ્રહુસ્યા
યયાઓ યયઓથનાઈશ અપેમ્ થઓશતા અહુરા
તામ્ મોઈ દાંસ્તવામ્ દએનયાઈ કાવઓયા
કે વેરેથેમ્જો યવા પોઈસેંગહા પોઈ હેન્તી
ચીથ્રા મોઈ દામ્ અહુવિશ રતૂમ્ ચીજ્જદી,
અત્ હોઈ વોહૂ સ્વઓપો જંતૂ મનંધ્રહા,
મજદા અહ્માઇ યહ્માઇ વપી કહ્માઇચીત્

અર્થ:—ઓ મજદ! જ્યારે દર્વેદ મને તથા મારે લગતાઓને દુઃખ દેવાને ધસારો કરે ત્યારે તારા આતશ અને જહમન સિવાય ખીજો કોણ હમારી પાસગાની કરશે, જે ખંત્રે (એટલે જહમન અને આતશ) ના કામોની મારફતેજ, ઓ અહુર! અશોઈ પ્રકૃતીત થાએ છે. દીનને વારતે તે દાનાઈ તું મને શિખવ. તારા પાસગાની કરનારા સખુનોની મારફતે દુશમનને કોણ મારનાર છે? ખંધે છંદગીનો ફાયદો મેલવવાને માટે એક દાનાવ ધર્મને લગતો સરદાર જાહેર રીતે તું મને દેખાડ. ઓ મહાશાની સાહેબ! જેનેખી તું આહેય તેને માટે જહમનની મારફતે સરોશ પોંદયો!

પાત-નો તિબ્બત્યન્તલ પધરિમજ્જદાઓસચ્ચં આરમધતિશચ
 સ્યે-ત, નસે દએવો દુદ્ધ, નસે દએવો ચિથ્થે, નસે દએવો
 કંકરૂશ્તે, નસે દએવો કંદાઇતે. અપ દુદ્ધ નસે, અપ દુદ્ધ દાર, અપ
 દુદ્ધ વીનસે, અપાખ્ખ અપ નસ્યેહિ, મા મેરેનચ્ચનીશ
 ગએથાઓ અસ્તવઇતીશ અપહે.

નેમસચ્ચા યા આરમધતિશ ધજ્જાચા. અપેમ્ વોહૂ (૧).
 યથા અહૂ વઇરયો (૨).

અર્થ—આગ્નર દેનારાઓથી હમારી સંભાલ લેનાર અહુરમજ્જદ
 તથા સ્પંદારમદ છે ; માટે ઓ દેવદરજ તમે હાંથી દે છે થાઓ ! ઓ
 દેવની તોખમનાઓ તમે દે છે થાઓ ! દેવની વાવણીના કામે હાંથી
 દે છે થાઓ ! દેવની યનાવત (એટલે ઉત્પત્તિ) હાંથી દે છે થાઓ ! ઓ
 દરજ (એટલે જુઠાઈ) તું દુર દે છે થા ! ઓ દરજ તું દુર નાહસ !
 ઓ દરજ તું (હમારાથી) દુર નાશ પામેલો થા ! ઉત્તર દિશા તરફ
 તું દે છે થા ! અશોઈના માર્ગ ઉપર ચાલનારી હાડમંદ પેદાયશોને તું
 મારી શકવાનો નથી !

નમસ્કાર હોજો ! તે બેને જોઓ છે બહાં મનની તાબેદારી અને
 આપાદી.

યસ્નેમ્ય વલ્લિમ્ય અઓજસ્ય જવરેય આક્રીનામિ સ્ત-
 ઓપહે અપ્યેહે તખ્મહે. તનુ-માંથહે દરૂપિ દ્રઓશ આહૂઇરયેહે.
 અપેમ વોહૂ (૧).

અર્થ—સરોશ જે અશો, જોરાવર, માંથરૂપી તનવાલો, મજામુત
 હથીયારવાલો અને અહુરમજ્જદી તરીકાવાલો છે તેની આરાધના, દુઆ
 હીમત અને જોર હું ચાહું છું.

અહ્યાઈ રઝેશ્ય ખરેનર્ય, અહ્યાઈ તન્વો દ્રવતાતેમ્,
અહ્યાઈ તન્વો વજ્રદરે અહ્યાઈ તન્વો વેરેઝેમ્, અહ્યાઈ ધરતીમ્
પઓઉરશ-ખાઘાંમ, અહ્યાઈ આસ્નાંમચિત્ ક્રજ્ઞધ-તીમ્, અહ્યાઈ
દરેધામ્ દરેધોહતીમ્ અહ્યાઈ વહિશતેમ્ અહૂમ્ અપેઓનાંમ્
રઝોચંધ્રહેમ્, વીર્યો ખાઘેમ્. અથ જન્મ્યાત્ યથ આસ્રીનામિ!
અપેમ વોહૂ (૧).

અર્થ:—(જેખી કાઈ અશોધને માર્ગે ચાલનાર હોએ) તેનું તેજ
તથા ખુરેહ વધો । તેની તંદરસ્તી તથા તેના તનનું સુખ વધો । તેનાં
તનની પ્રતેહ તથા તેની પુર સુખવાલી આબાદી વધો । તેને ત્યાં જાતી
અકલનાં ફરજ'દ થાએ । તેને લાંબામાં લાંબી હંદગી મલો । તેને પેલી
દુન્યામાં, અશો લોકનું, રોશનીવાલું તથા તમામ સુખવાલું ઉત્તમ
મકાન (એટલે બેહસ્ત) મલો । જેમ હું દુઆ ચાહુંય તેમ થાએ ।

હજ્ઞ'ધરેમ્ પએપજનાંમ્, પએવરે પએપજનાંમ્. હજ્ઞ'-
ધરેમ્ પએપજનાંમ્, પએવરે પએપજનાંમ્. હજ્ઞ'ધરેમ્ પએપ-
જનાંમ્, પએવરે પએપજનાંમ્. અપેમ્ વોહૂ (૧).

અર્થ:—તેને તંદરસ્તીઓમાંની હજાર ધણી તંદરસ્તી, તંદરસ્તી-
ઓમાની દશ હજાર ધણી તંદરસ્તી હોએ !

જસ મે અવંધ્રહે મજદ ! જસ મે અવંધ્રહે મજદ ! જસ
મે અવંધ્રહે મજદ ! અમહે હુતાશતહે હુરઓધહે, વેરેશ્ઠનહે
અહુરધાતહે, વનધનત્યાઓસચ ઉપરતાતો, રામનો ખાસહે
વયઓશ ઉપરો કધરિયેહે તરધાતો અન્યાધશ દામાંન ; અએ-

તત્ તે વયો, યત્ તે અસ્તિ રૂપેન્તોમઠ્ઠ્યઓમ્, ધ્વાપહે
અધાતહે જરવાનહે અકરનહે, જરવાનહે દરેધો અધાતહે.
અધેમ વોહૂ (૧)

અર્થ:—ઓ મહાજ્ઞાની સાહેબ તું મારી મદદે પોંહોય ! નુંદર
રૂપના, ખુગસુરત અમ (એટલે હીમતના ફરેસ્તા)ની, અહુરમજ્દના
પેદા કીધેલા બેહરામ (એટલે ફતેહમંદીના ફરેસ્તા)ની, વનન્ત ઉપરતાત
(એટલે સર્વોત્તમ ફતેહ આપનાર ફરેસ્તા)ની, રામખાસ્તાર (એટલે સઘડી
ખોરાકની વરતુમાં લેહજત આપનાર ફરેસ્તા)ની, ઉપર કામ કરનાર
વાએ વેદ જે બીજી સઘડી પેદાયશોમાં સર્વથી સરસ પેદા કીધેલો
(યુવાદ યજ્ઞ છે તે)ની, આએ તારો (એટલે અહુરમજ્દનો) વાએ જે
રૂપેનાગીતોને લગતો (એટલે તમામ ખલકતની વૃદ્ધિ કરનાર) છે તેની,
કુદરતે નેમી આપેલા કાયદા પ્રમાણે ચાલનાર આકાશની, બેઝીનારે
જમાનાની અને દેર ખુદા જમાનાની (મદદ મને મલો !)

કેરકેહુ મુજ્જદ યુનાહુ યુજારેશને રા કુનમ્ અશાહી રવાન
દુશારમ રા ; હુમ કેરકેહુ હુમા વેહાને હુપત્ત કેરાવર જમીન,
જમીન પેહેના, રૂદ દરાના, ખુરશીદ ખાલા, ખુન્દીહા બેરસાદ
અશો બેદ ! દેર હુ ! અથ જમ્યાત્ યથ આક્રીનામી !
અધેમ્ વોહૂ (૧) !

અર્થ:—યુનાહુ નિવારણ થવાને માટે નેક કામો (એટલે સવાખ)
નો બદલો હું મેલવું, રવાનના પ્યારને માટે (હમેશાં) અશોઈ (પ્રમાણે
હું ચાહું); હકૂત કેશવર જમીનમાં વસ્તા સઘડા નેક લોકોના
સવાખમાં હું પણ હમ સવાખી થાવું, (જે સવાખનો બદલો) આ
જમીનની પોહકાઈ જેટલો, નદીની લંબાઈ જેટલો અને ખુરશીદની
ખુલ્લંદી જેટલો છે, તે ખુરતી રીતે (સઘડા નેક લોકોને) પોહચો !
અશો થજો ! લાંબી જીંદગી ભોગવજો ! જેમ હું આ દુઆ ચાહુંય
તેમ થાઓ !

બાજ જમવાની.

બનામે યજ્ઞદે બક્ષાયંદેહે બક્ષાયશગરે મેહરબાન.
અહુરમજ્દદ ખોદાએ. ઇથા આત્ યજ્ઞમધદે અહુરેમ્ મજ્દદાંમ્
યે ગાંમયા અપેમયા દાંત, અપસયા દાંત ઉર્વરાએ સયા
વંધઉહીશ રઓયાઓસયા દાત ખુમીમયા, વીસ્પાયા
વોહૂ. અપેમ વોહૂ (૩)

~~જો~~ જમી રહવા પછી હાથ મોહકું સાફ કરીને નીચે મુજબ
બાજ મુકવી.

અપેમ વોહૂ (૪) યથા અહૂ વધરયો (૨) અપેમ વોહૂ (૧).
અહ્યાધરએશાય-હુશંધરેમ.—જસમે.—કેરદે મોજ્દદ. અપેમ
વોહૂ (૧).

અર્થ:—યજ્ઞદાનનાં નામથી (હું આ કલામ શર કરું છું).
અહુરમજ્દદ ખુદાએ (પોતાના ખરા બંદાઓની ઉપર) બક્ષેશનો કરનાર,
મારી બક્ષનાર અને મેહરબાની રાખનાર છે.

અહુરમજ્દદને હમો યાદ કરીએય, જેણે ગોસ્પંદ (એટલે તમામ
જનદારો) તથા અનાજ પેદા કીધો છે, જેણે પાણી તથા ખુખીમરેલાં
ઝાડપાન પેદા કીધાં છે અને જેણે રેશની, જમીન તથા તમામ નેક
વસ્તુઓ પેદા કીધી છે.

દીનનો કલમો.

રજિશ્તયાઓ ચિસ્તયાઓ મજદયાતયાઓ અપઓ-યાઓ
 હમેનયાઓ વંધહુયાઓ માજદયસ્નોઇશ. દીને બેહ રાસ્ત
 વ દરોસ્ત કે ખોદાએ બર ખલક ફરેસ્તાદેહ, ધન હુસ્ત કે
 જરતોશ્ત આવોરદેહ હુસ્ત, દીન દીને-જરતોશ્ત દીને અહુર-
 મજદ, દાદેહ જરતોશ્ત. અપઓને અપેમ વોહૂ (૧).

અર્થ:—સચાઈવાલાં, અહુરમજદે પેદા કીધેલાં અને અશો-
 ઈવાલા ધર્મના જ્ઞાનની ઉપર અને બધી માજદયસની દીનની ઉપર
 (હું ચોકરાર લાવું છું).

બેહતર, રાસ્ત અને દુરસ્ત દીન જે ખુદાતાલાએ ખલકના
 લોકોને માટે મોકલાવી છે (તે દીન) આ છે કે જે જરથોશ્ત લાવ્યો
 છે ; અને તે દીન તે જરથોશ્તી દીન છે, અને તેજ અહુરમજદી દીન
 અને જરથોશ્તી કાયદો છે.

દીનનો કલમો અવસ્તામાં.

(ઇજરનેનો હા ૧૨ મો.)

દનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ ; અષેમ વોહૂ (૩) ક્ષવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોએ તે પઢે) રજિશ્તયાઓ ચિસ્તયાઓ મજ્દધાતયાઓ અષઓન્યાઓ દએનયાઓ વંધહુયાઓ માજ્દયસ્નોઈશ દન-ઓથ યસ્નાઈચિ વહ્માઈચિ દનઓથાઈચિ ક્ષસસ્તયએચ, યથા અહૂ વધર્યો જઓતા કા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ હચ કા અષવ વીધવાઓ ઝઓત્. યથા અહૂ વધર્યો (૧)

અર્થ:—અહુરમજ્દની ખુશીના કામ કરવાને હું પસંદ કરે છું. મજ્દયસ્ની જરથોશ્તી, દેવના તરીકાથી જુદો અને અહુરમજ્દની મજ્દબ-વાલો થવાને હું કબુલ કરે છું. અશોઇના વખત અશો (પ્રજ્ઞાની ગેહ કે જે ગેહમાં કુલાનાનું કામ ચાલે છે તે વખતમાં) મજ્દએ પેદા કીધેલાં, સર્વોત્તમ સચ્ચાઇવાલાં અને અશોઇવાલાં હાપણુની અને ખુખી ભરેલી માજ્દયસ્ની દીનની ખુશાલીને માટે તેની આરાધના, કુવા, ખુશનુદી તથા વખાણુ ગાવાને (હું ઇકરાર કરે છું). જોતી “યથા અહુવધર્યો” ની ખુખી મને જાહેર કરે (તે મુજબ ચાલવાને હું બંધાઉં છું); અશો-ઈવાલો વિદ્વાન જે રાચી છે તે “ અથા રતુશ અષાતચિત્ હચા ” ની ખુખી મને સહમજાવે (તે મુજબ ચાલવાને હું બંધાઉં છું).

ક્ષસ્તુયે હુમતોઈબ્યસચા હૂખ્તોઈબ્યસચા હવરશ્તોઈબ્ય-સચા, માંધવોઈબ્યસચા વખેધવોઈબ્યસચા વરશ્તવોઈબ્યસચા. અઇબિગઇરયા દઇથે વીરયા હુમતાચા હૂખ્તાચા હવરશ્તાચા.

પદ્ધતિદિશ્યા દદધે વીર્યા દુશ્મતાયા દુશ્મતાયા દુશ્મવશતાયા.
કરા વે રાહી, અમેપા રુપેન્તા, યસ્નેમ્યા વહેમ્યા, કરા
મનંધહા, કરા વચંધહા, કરા ધ્યઓથનાં, કરા અંધહુયા,
કરા તન્વસચીત્ત મપયાઓ ઉશતનેમ. સ્તઓમિ અપેમ.
અપેમ વોહૂ ૧

અર્થ:—નેક વિચારાએલા વિચારોને, નેક બોલાએલા સખુનોને અને
નેક કરાએલાં કામોને, મારા વિચારો, સખુનો અને કામોની મારફતે,—હું
વખાણું છું. સધલા બધા વિચારો, સખુનો અને બધાં કામોને હું
સ્વીકારવાને કમુક્ત છું ; તમામ પુરા વિચારો, પુરા સખુનો અને પુરાં
કામોને તજ દેવાને હું બંધાઉં છું. ઓ અમેશાસ્પંદો ! તમોને, આ
આરાધના અને દુઆ, મારા વિચારો, વાણીએ, કામે અને અંતઃકરણે
કરી ભેટ આપું છું, (એટલુજ નહીં પણ મારો) પ્રોતાના તનનો જનન
(વડીક તમોને અર્પણ કરું છું). સમ્યર્થનેજ હું વખાણું છું.

નાઇસીમી દએવો ; કવશને મજ્જદ્યસ્તો જ્ઞદ્યુશત્રિશ
વીદએવો અહુર-તકએવો. સ્તઓતા અમેપનામ્ રુપેન્તાનામ્
યશતા અમેપનામ્ રુપેન્તાનામ્. અહુરાઇ મજ્જદાઇ વંધહુવે
વોહુમઇદે, વીર્યા વોહૂ ચિતહી. અપાઉને રએવઇતે ખરેનં-
ધહુઇતે યા જી ચીયા વહિશ્તા, ચેંધહે ગાઉશ ચેંધહે અપેમ,
ચેંધહે રઓઆઓ, ચેંધહે રઓએખીશ રોઇથવેન ખાધા.

અર્થ:—દેવોને હું વખોડું છું ; મજ્જદ્યસ્તી, જરથોસ્તી, દેવના તરી-
કાથી જુદો અને અહુરમજ્ઞદી મજ્જદ્યવાલો થવાને તથા અમેશાસ્પંદોની
સ્તુતી ગાનાર અને અમેશાસ્પંદોની આરાધના કરનારો થવાને હું ઇકરાર

કરું છું ; બલા, ખુબી બરેલાં ડહાપણવાલા, અશોઈવાલા, તેજ અને પુરેહવાલા અહુરમઝદને તમામ ખુબીવાલી વસ્તુઓના પેદા કરનાર તરીકે ગણું છું ; ખચીત જેખી ધણીજ ખુબીવાલી ચીજો છે (તેનો ખનાવનાર તેજ એખલો અહુરમઝદ છે) એમ હું કમુલ રાખું છું ; જેની (ખનાવેલી છે) ગાઓ, જેની છે અશોઈ, જેની છે આ રોશનીઓ, અને જેનાથી રોશન જોલાઓ સાથે રોશનીઓ મલેલી છે.

સ્પેન્તામ આર્મઘતિમ વંધઉહીમ વરેને ; હા મોઈ અસ્તુ ઉસ્ ગેઝિશ સ્તુયે તાયાઅત્યા હજંધહુત્યા, ઉસ્ માજદયે-સ્તિનામ, વીસામ, જયાનયએયા વીવાપત્યા.

કા મનએધખયો રાઓંધહે વસે યાઘતિમ વસે-વેધતીમ, યાઘશ ઉપધરિ આય જેમા ગઓખીશ પ્યેન્તી. નેમંધહા અપાઘ ઉજ્ઘાતા પધતી અવત સ્તુયે, નોઈત અહાત આજયા. ઓનીમ, નોઈત વીવાપેમ, કતા માજદયસ્તીશ અઓઈ વીસો, નોઈત અસ્તો, નોઈત ઉશતાનહે ચિન્માની.

અર્થ:—વૃદ્ધિ કરનારી આર્મઘતિ (યાંને ખરાં દેહની ધર્મ તરફની તાએધરી)ને હું પસંદ કરું છું ; તે (આર્મઘતિ) મારી યાએ ! માજદયસ્તાનોના મોહદ્વામાંનાં ગાયદોર (એટલે તેઓની માત્રમતા) ને યોરો તથા લુટારાઓથી હું બચાવશ, માજદયસ્તાનોના મોહદ્વાઓને કોઇખી જાતનાં નુકસાન તથા દુકાલ વગેરેની આફતમાંથી હું બચાવશ.

મારે લગતાઓ (એટલે માજદયસ્તાનો) જેઓ આ જમીન ઉપર માત્ર મીલકત સાથે રહેનારા છે તેઓને, તેઓની મરજી મુજબનું હસવું ફરવું અને મરજી મુજબનું રેહવું હું આપીશ (એટલે તેઓની સ્વતંત્રતા

મારેથી બનશે તેમ હું સાચવી રાખશ). અશે (દીનદાર લોકો)
ને માટે ખરાં દેલની નમાજે હું આ દુઆ ગુજારશ કે માનદયસ્નાતોને
લગતા મોહલ્લાઓ તરફ આવતું નુકસાન તથા દુકાલની આફત હું નહી
પડવા દેવું, અને તેમ કરવામાં મારાં તન કે જનની દરકાર નહી કરશ.

વી દએવાઈશ, અધાઈશ, અવંધૂઈશ, અનરેતાઈશ,
અક્રો-દાખીશ સરેમ સુયે ; હાતાંમ દએગિશતાઈશ, હાતાંમ
પએપિશતાઈશ, હાતાંમ અવંધૂતેમાઈશ. વી દએવાઈશ,
વીદએવવત્ખીશ વી યાતુશ, વી યાતુમત્ખીશ, વી કહ્યાચીત્
હાતાંમ આતરાઈશ, વી મનેખીશ, વી વએખીશ વી બયએથ-
નાઈશ, વી ચિધાઈશ, વી જી અના સરેમ સુયે, યથના
દ્રેગ્વાતા રાંદાયન્તા.

અથા અથા ચોઈત્ અહુરો મજ્દાઓ જરથુશ્તેમ અધા
દાયએતા, વીસ્પએપૂ ક્રબ્તએપૂ, વીસ્પએપૂ હુન્જમનએપૂ યાઈશ
અપેરેસયતેમ મજ્દાઓસયા જરથુશ્તેસયા.

અર્થ:—દેવો જેઓ ધણા પુરા, ખુબી વગરના, પુરા તરીકાવાલાં
અને ખુશ જ્ઞાન ધરાવનારા છે તથા જેઓ હસ્તી ધરાવનારાઓમાં ધણાંજ
જુદા, હસ્તી ધરાવનારાઓમાં ધણાંજ બિગડેલા તથા હસ્તી ધરાવના-
રાઓમાં ધણાંજ ખુબી વગરના છે તેઓની સરદારીને હું ધિક્કારી
કાઢુશ. દેવોની, દેવના તરીકાવાલાઓની, જાદુગરોની જાદુગરના તરીકા-
વાલાઓની તથા હસ્તી ધરાવનારાઓમાંના કોઈખી બદકારોની, સરદા-
રીને મારાં મને, વચને, કામોએ કરીને, જાહેર રીતે હું ધિક્કારી
કાઢુશ, તેમજ પુરા અને રાંજ પોહ્યાડનારાઓની સરદારીને પણ હું
ધિક્કારી કાઢુશ.

અથા અથા ચોઇત્ જરથુશ્તો દએવાઇશ સરેમ્ વ્યાઝ-
વીતા, વીસપએપૂ ફળએપૂ, વીસપએપૂ હુન્નમનએપૂ, ચાઇશ
અપેરેસયતેમ્ મજ્ઞદાયસ્તો જરથુશ્તિસયા; અથા અએમ્ચીત્
યો મજ્ઞદયસ્તો જરથુશ્તિશ દએવાઇશ સરેમ્ વીમુયે યથા
અનાઇશ વ્યાઝવીતા યે અપવા જરથુશ્તો.

અર્થ:—જે પ્રમાણે અહુરમજ્દે જરથોસ્તને સધલા સવાલ જ-
વાળો અને સધલી મુલાકાતો જેઓમાં અહુરમજ્દ અને જરથો-
સ્ત વચ્ચે પુછપરછ થઇ હતી તેઓમાં અહુરમજ્દે જરથોસ્તને ૫૨-
માબું હતું, તેમ જરથોસ્તે, તમામ સવાલ જવાળો અને
તમામ મુલાકાતો જેઓમાં અહુરમજ્દ અને જરથોસ્ત વચ્ચે સવાલ
જવાળ થયા હતા તેઓમાં દેવોની સરદારીને ધિક્કારી કાઢી હતી
તેમજ હું જે મજ્ઞદયસ્તની જરથોસ્તી છું તે દેવોની સરદારીને ધિક્કારી
કાઢડશ તેજ મુજબ કે જે મુજબ અરો જરથોસ્તે ધિક્કારી કાઢી હતી.

યાવરનાઓ આપો, યાવરનાઓ ઉર્વરાઓ, યાવરના
ગાઉશ હુધાઓ, યાવરનો અહુરો મજ્ઞદાઓ, યે ગાંમ્ દદા,
યે નરેમ્ અપવનેમ્, યાવરનો અસ જરથુશ્તો, યાવરનો કવા
વીશ્તાસ્પો, યાવરના ફપઓશ્વા જામાસ્પો, યાવરનો કસ્-
ચીત્ સઓપ્યન્તાંમ્ હુઇથ્યા વરેજામ્ અપઓનાંમ્ તા વરેનાયા
હકએપાયા; મજ્ઞદયસ્તો અહી, મજ્ઞદયસ્તો જરથુશ્તિશ,
ફવશને આસ્તૂતસયા ફવરેતસયા. આસ્તુયે હુમતેમ્ મનો,
આસ્તુયે હુન્નતેમ્ વચો, આસ્તુયે હુવરશ્તેમ્ ધ્યઓધનેમ્,
આસ્તુયે દએનાંમ્ વંધઉહીમ્ માજ્ઞદયસ્તીમ્ ફસ્પાયઓ-

ખેદાંમ્, નિધાસ્તઘધિપેમ, ખ્યેત્વદયાંમ, અપ્યોત્તમીમ્. યા
હાધતિનાંમ્યા, ખુપેધન્તિનાંમ્યા, મજિશ્તાયા વહિશ્તાયા
સ્ત્યેશ્તાયા, યા આહુધરિશ જરથુશતિશ, અહુરાઈ મજદાઈ
વીર્યા વૌહ ચિનહી. અપ્યેપા અસ્તી દ્યેનયાઓ માજદ્ય-
સ્નોઈશ આસ્તૂધતિશ. અપેમ જોહુ (૧)

અર્થ:—જે તરીકાના પાણીઓ છે, જે તરીકાના ઉર્વરો છે, જે
તરીકાની નેક પેદાયશવાળી ગાવ (યાને તમામ નેક પેદાયશ) છે, જે
તરીકાનો અહુરમજદ છે કે જેણે ગાવ (યાને તમામ પેદાયશ) પેદા
કીધી છે અને જેણે અશો માણસને પેદા કીધો છે; જે તરીકાનો હતો
અશો જરથોસ્ત, જે તરીકાનો હતો કયે ગુસ્તારપ, જે તરીકાના હતા
કરશોસ્તર તથા જનમાસ્પ અને જે તરીકાના જાહેર કામ કરનારા અને
અશોઈવાલા સોશ્યોશોમાંનો કાઈપી અશો નર છે તથા હવે પછી યશે,
તે તરીકાનો અને તે મજદ્યસ્તી હું મજદ્યસ્તી છું; હું મજદ્યસ્તી
અને જરથોસ્તી છું. હું ઇમાન લાવું છું, મજદ્યસ્તી દીન ઉપર ખરા
એતેકાદથી ઉસ્તવાર રેહવાને અને તેનીજ ઉપર ઇમાનદાર રેહવાને; હું
ઈમાન લાવું છું નેક વિચારેલા વિચાર ઉપર, હું ઇમાન રાખું છું નેક
કરાએલાં કામ ઉપર, ઇમાન રાખું છું માજદ્યસ્તી ભલી દીન ઉપર કે
જે કજઓ કંકાશ દુર કરનારી, હથીયાર છોડનારી અહરથપણે રેહ-
વાનો કાનુન શિખવનારી, અશોઈથી ભરપુર અને જે દીનો હાલમાં છે
અને હવે પછી યશે તે સંઘલી દીનોમાં એ દીન ધણીજ મોટી,
ધણીજ ખુબીવાલી અને સર્વોત્તમ છે અને જે દીન અહુરમજદી અને
જરથોસ્તી છે. તમામ ખુબી ભરેલી વસ્તુઓનો પેદા કરનાર અહુરમજદ
છે એમ હું કમુલ રાખું છું. આ (મારું) માજદ્યસ્તી દીનનું ઇકરા-
નામું છે.

તૈયાર છે ! તૈયાર છે !!

ખોરદેહ અવસ્તા બેતોમાં

પવીત્ર બંદગી

રંગીન એખારતે

આવૃત્તી બીજી, પાના રચ૦.

જ્યાં યથા, અશેષ, જેહો અને તમામ નેઆએશે તથા
હોરમજદ, અરદીએહેશત, સરોશ યશત હાદોખત અને સરોશ
યશત વડીનો ગુજરાતી તરબુમે બેતોમાં આપવામાં
આવ્યો છે.

તે સાથે અવસ્તામાં આવેલાં નામે વગેરેની ખુલાસા-
વાર નોટસ તથા જૂદા જૂદા લખનારાઓનાં મત આપેલાં છે.

કીમત કપડાના સાદા એમ્બોસ પૂઠાના ૦-૧૦-૦

„ ગિલ્ટ „ ૦-૧૨-૦

દી૦ લખમીદાસની કું૦

પુસ્તકો વેચનાર તથા પ્રગટ કરનાર

પારસી બજાર કોટ, મુંબઈ.

પારસી પહેલવાનોના કેઆની નામાં.

કેરસાસ્પનામું—જેમાં ઇરાની જહાં પહેલ-
વાન કેરસાસ્પની બહાદુરીના વાંચવા તથા આ-
જના પારસીઓને ધડે લેવા જોગ દાસ્તાનો છે
કીમત બે વાલમનાં

૨-૦-૦

દારાખનામું—જેમાં શાહનશાહે દારાખનો
અભ્યાસ કરવા લાયક હેવાલ છે. કીમત રૂ. ૩૦ .।।
કપડાનાં અમ્બોસ પૂઠાનો

૧-૦-૦

ફરામરૉજનામું—જે મધે ઇરાની પહેલ
વાન ફરામરજે ખતાવેલી સેંકડો બહાદુરીઓ
સાથે હિંદુ સરજમીનમાં કીધેલી ચડાઈ તથા
ફતેહનો જાણવાજોગ હેવાલ છે. બે વાલમનાં સાથે

૧-૮-૦

બહમનનામું—જેમાં આ જુલમગાર
પાદશાહે જાણી પહેલવાનો પર ગુજરેલા જાણુન
જુલમનો જાણવા જોગ હેવાલ છે. બેવાલમનો
કીમત રૂ. ૧, કપડાંના ગોસ્ટ પૂઠામાં

૧-૮-૦

શ્યાવક્ષનામું—ગુજરાતી કવીતામાં રચાયેલું
તે ઝરવદ તેમુરસ દીનશાહજી અંકડેસરીઆ
એ નોટ સાથે પ્રગટ કરેલું.

૧-૦-૦

દી૦ લખમીદાસની કું૦

બુક્સેલર્સ અને પબ્લીશર્સ,
પારસી બજાર, કોટ, મુંબઈ.

છંદગી એમવવાની જુમતી.

એટલે છંદગી અને સંસાર સંબંધી પુરાતન નીતિ ઉપદેશ કુટુંબો, નિસાણો અને સ્વસુધારાને લક્ષક. આ પુસ્તક, પ્રથમ દિને દેશના ધર્મગુરુના હાથની લખેલી પોથી ઉપરથી એક ચીનાઈ દિલસુ ચીનાઈ ભાષામાં રચ્યું હતું તેનો ઉમેશ તરજુમો થયો હતો તે. ઉપરથી ગુજરાતીમાં બનાવનાર મરહુમ શ્રી ૦ ડોશાબાઈ દગમજ રાંદેશીજી (આવૃત્તી ખીજી) કીમત રૂ. ૦ ૧૧.

અર્દા વિરાઈ નામું.

જરથોસ્તી ધર્મની પરીચિતતાની સાબેતી આપનાર આ નામીયું લખાણ દરેક પારસી કુટુંબમાં બોહોળાપણે વંચાય તથા તેમાં સમાવેલી નીતીની બાબતો, ધર્મસંબંધી એકીન સાથે દરેકના દિલમાં થશે એવી રીતે પ્રગટ કરેલું છે. તે સાથે “ જોસ્તે ફરયાનો ” નામની કેતાબનો તથા “ હુદોખતનશક ” નામની કેતાબનો તરજુમો આપ્યો છે તથા “ એકવીસ નરક ” ની ખાંખદ પણ દાખલ કીધેલી છે. કીમત ફક્ત રૂ. ૦ ૧.

જરથોસ્ત નામું.

કીમત રૂ. ૦ ૧૧

